

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Esports

Sessió 15, dijous 5 de març de 2026

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 15 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Oriol López Mayolas](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026. (tram. 200-00022/15). Departament d'Esports. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

El president

Comencem aquesta comissió amb un únic punt a l'ordre del dia, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 i la compareixença

del Govern per informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

Conseller, teniu la paraula.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Bé, bon dia. Gràcies, president. Diputats, diputades, amics que ens escolteu o que ens veieu, gent de l'esport que està atenta a aquesta compareixença.

Comparec aquí per defensar els pressupostos del Departament d'Esports, els pressupostos 2026. I sí que la meva primera reflexió o el primer comentari és d'alegria, en el sentit de que per primera vegada es debaten uns pressupostos d'Esports pròpiament aquí al Parlament. I crec que això és un motiu, el primer motiu, per estar content. Més enllà de la mateixa explicació, de la mateixa valoració que hi hagi i que faci cadascú del pressupost, del projecte de pressupost, crec que per nosaltres no és un moment menor el fet de que per primera vegada en aquest Parlament es parli com a comissió pròpia d'un pressupost del Departament d'Esports.

A partir d'aquí, evidentment, nosaltres hem pensat en el millor pressupost possible per al Departament d'Esports, pensant en un pressupost que, basat en el que nosaltres com a Govern també tenim molt clar, que és la prosperitat compartida, el fet de que la gent se senti també acompanyada i que dintre dels eixos del benestar i de l'estat del benestar a Catalunya i considerant com volem considerar l'esport un bé essencial, creiem que són els més justos dintre de les possibilitats que tenim. Jo desxifraré o donaré les xifres a nivell global. Després intentaré anar especificant de la manera més sistemàtica possible totes les opcions que ens dona el pressupost i les partides i, a partir d'aquí, també faré la valoració del que a nivell d'impacte pressupostari tenen els eixos principals de cara al 2026 que té la conselleria.

Amb les xifres globals, el pressupost del departament són 144... La proposta del pressupost del Departament d'Esports és de 144 milions d'euros per a aquest 2026. Això implica un increment d'un setanta-tres per cent més respecte als 83 milions que hi havia el 2023, quan és veritat que era una Secretaria d'Esports depenent d'un altre departament. 144 milions d'euros creiem que és el que ha de tenir mínim aquest pressupost per arribar encara més, tot i que estem contents de la feina que s'ha fet a la conselleria des del primer dia quant a arribar a la nostra ciutadania, al nostre territori i sobretot ficant a l'esportista i la persona que fa activitat física o que té la intenció de fer activitat física, de ficar-la al centre de les nostres polítiques. És un salt important i està molt clar també de que és important que el teixit associatiu se senti acompanyat, un, però també és molt important que tinguem clar que hem de ser capaços d'executar el pressupost i també la gent que acompanyem amb les nostres partides pressupostàries, subvencions tingui la capacitat per poder fer-ho i intentar ajudar-la al màxim i amb uns números realistes podem arribar a un volum d'execució, a un percentatge d'execució creiem que alt, que realment és on nosaltres veurem si l'eficàcia de les nostres polítiques existeix o no.

A partir d'aquí, un parell de puntualitzacions que sí que volia fer és que nosaltres, si veieu... Suposo que vostès ja han fet també la seva part de feina en el sentit de que el projecte de pressupostos que està penjat i que vostès s'han descarregat és un avantprojecte de llei del 28 d'octubre amb el que l'import total són 127,5 milions d'euros i que, com qualsevol document que és viu, un pressupost que és viu, hi ha un període de negociació també interna i durant aquest període... I justament la setmana passada, després d'insistència, i també he d'agrair per part del Departament d'Economia... El fet de les nostres reivindicacions, aquest pressupost va pujar a 144 milions d'euros. Per això ja veuran quan els ho explicaré després perquè quedi tot amb tota la claredat possible, com en les partides... I perquè algunes de les partides a l'hora de reflectir-se en el document que s'han descarregat poden variar sent un document viu per millorar sobretot partides que nosaltres creiem necessàries i compromisos que també aquesta conselleria ja havia adquirit de manera verbal amb molta gent del sector i que evidentment complirem i volem complir. Per nosaltres és important a l'hora de desglossar el pressupost tenir clar què és el departament, com funciona el departament i també els òrgans que

depenen del mateix Departament d'Esports. Llavors començaré per aquesta part i aquí desgranaré una mica els números dels organismes del departament que són actius en aquest moment i que són estratègics també pel departament.

Així ens trobem amb que INEF Catalunya té un pressupost de 19.766.818,57 euros. El CAR de Sant Cugat, 13.142.000 euros. Equacat, a Castelldefels, ja ho saben vostès, 3.090.680,73 euros. El circuit de motocròs de Bellpuig, 199.359 euros. I el Consell Català, 95 milions d'euros, que, com vostès saben, deixarà de tenir també consignació pressupostària perquè s'integrarà al Departament d'Esports com a tal, ja que degut a la creació del departament i amb la intenció d'optimitzar recursos i evitar duplicitats, el mateix departament desplegarà totes les polítiques d'esports. Aquests organismes els desglossaré un per un i intentaré també enfocar no només els números, sinó també la intenció i el que significa l'impacte pressupostari que tenen.

INEF Catalunya, que ja ho saben vostès, que no és només una institució acadèmica, és una fàbrica de professionals i de coneixement i que, a més, fa possible un esport més saludable, més segur, més inclusiu i amb més qualitat i amb una dimensió que també m'agradaria ficar-la en valor i per això us diré els números sense intenció d'avorrir-los, però crec que és necessari veure la dimensió que està agafant INEF Catalunya i la importància que té també a nivell estratègic per nosaltres. El pressupost d'aquest 2026 a INEF Catalunya dona servei a 1.500 estudiants en graus de CAFE, tres-cents estudiants en dobles graus, cent cinquanta en màsters universitaris, tres-cents en màsters propis, cent tretze doctorats, vint-i-quatre en programes online, amb l'INEFC Hub, i dues-centes persones en formació de tècnics. És una comunitat educativa molt i molt gran i amb moltes ganes de créixer i també amb molta inquietud per part de molta ciutadania a l'hora d'interessar-se per fer... I de formar-se a través de l'INEF Catalunya, independentment de que sigui INEFC Pirineus, INEFC Lleida o INEFC Barcelona. Pensem que cada plaça d'INEFC ara mateix està quasi a onze sol·licituds, és a dir, una de cada onze sol·licituds només pot entrar a INEF Catalunya. A Barcelona, de més de 2.500 sol·licituds, hi ha cent seixanta, només, places per al primer grau de CAFE. Les notes de tall cada vegada són més altes. Són 10,3 a Barcelona, 9,3 a Lleida, 9,15 a Pirineus. I, evidentment, dic això perquè les demandes a cobrir de cara al futur són molt i molt grans. Per això

nosaltres, d'entrada, una de les primeres coses que vam fer, i tenint molt clar com evoluciona també el món de l'esport i l'activitat física i la relació amb el medi natural, va ser l'aposta, que ja venia també d'abans, evidentment, però sí a l'hora de ficar els recursos necessaris per descentralitzar aquest model amb l'INEFC Pirineus, amb una inversió de 4 milions d'euros i que nosaltres, evidentment, com vostès ja saben, creiem molt en aquesta relació de cara al futur. Després us explicaré algun programa també escolar que volem vincular amb això, amb la relació amb el medi natural. I per això l'edifici d'INEFC Pirineus és clau per al futur de la formació al nostre país. Ens interessen, evidentment, els professionals de l'esport. Hem de tenir en compte que INEFC és un centre de qualitat i que moltes de les polítiques que nosaltres volem desenvolupar i que després els hi explicaré, com pot ser la prescripció esportiva, també depèn de professionals i formadors i gent formada en CAFE que sigui capaç d'integrar-se dintre d'aquest programa. I, a més, jo crec que és un projecte que, com després explicaré, és un projecte molt transversal i un projecte de futur de país, i per això necessitem professionals i hem de reforçar tot el que significa la formació en el nostre país a partir de l'INEF Catalunya. Quant a recerca, a més a més, és un punt que també volem reforçar, quant a recerca aplicada. Sabem que tenim cinc grups de recerca reconeguts. Hi ha més de cent articles científics, cent cinquanta congressos internacionals que es fan. A INEFC Pirineus s'afegeix la dimensió internacional, a més a més, territorial, amb un projecte Erasmus+, amb quatre projectes POCTEFA i el conveni amb Ferrocarrils de la Generalitat.

En resum, parlant d'INEFC, com us deia abans, en el primer dels organismes que desgranem, territori, activitat física, vinculació amb natura i formació de les persones que han d'estar davant de les polítiques que aquest departament vol desenvolupar. I per això és clau per nosaltres seguir amb la inversió i seguir apostant per INEF Catalunya com el nostre organisme formador.

Segon organisme: CAR de Sant Cugat. Per nosaltres és un actiu estratègic. Jo crec que si m'heu sentit, m'heu sentit parlar moltes vegades del CAR de Sant Cugat com la joia de la corona quant a l'alt rendiment català. Crec que és un luxe tenir l'ecosistema d'alt rendiment que tenim al CAR de Sant Cugat. Després parlaré... Està molt integrat dintre del projecte [#], que és un dels dos projectes clau per a aquest 2026 per la conselleria si tenim pressupostos. I quant al CAR de Sant Cugat, estem

en un moment, a més a més, clau de cara al que és l'alt rendiment, no només pel suport als nostres esportistes, que sempre és el que nosaltres volem, ficar l'esportista al centre, sinó també perquè estem enmig d'un cicle olímpic i sabeu que de cara al 2028 és clau també el que pugui passar dos anys abans. Als Jocs Olímpics, els nostres esportistes quan competeixen a nivell internacional no es preparen la setmana abans, sinó que això ja ve, com vostès ja saben, de molt de temps, i per això fa falta que els nostres centres d'alt rendiment, i en aquest cas concret que parlem, perquè a nivell pressupostari té una partida pròpia, del CAR de Sant Cugat, funcioni bé. Els hi faig una foto, una foto del que significa el CAR a nivell d'esportistes, perquè sí que estem en una de les polítiques que també jo crec que des del principi crec que això vostès ho saben perquè també ho coneixen i inclús han tingut la possibilitat d'estar-hi, és obrir el CAR de Sant Cugat el màxim possible. Jo el veia, quan vaig entrar, com un lloc... Com l'alt rendiment està molt ben tractat, però també necessitem obrir-lo una mica més perquè la gent ho conegui també perquè obrir nous horitzons, aquí, quan parlem de [#], potser m'explico una miqueta més, però estem intentant que hi hagi nous espais per a nous esports. Els esports evolucionen i els esports olímpics també van canviant moltes vegades de model, i això significa que hem de ser capaços també de tenir una mirada ampla a l'hora de la gent i de les polítiques que desenvolupem al CAR de Sant Cugat.

Com els deia abans, la foto: tenim 389 esportistes permanents al CAR de Sant Cugat, 2.709 esportistes en concentració, vint-i-dos esports en règim permanent, més de quaranta modalitats esportives treballades al centre i també la projecció, com els hi deia abans, de modalitats esportives noves, que requereix també una part de pressupost nou, com és el rugbi, el futbol català o el trial, que recentment hem fet un pla d'impuls també al motociclisme i als espais que tenim amb la Federació Catalana i crearem un espai de trial al CAR de Sant Cugat que no havia existit mai.

Com vostès ja saben, a més a més, al CAR, a més a més d'oferir entrenament i instal·lacions avançades, també tenim una part de responsabilitat a l'hora de formar personalment, a nivell personal, els nostres esportistes i la gent que és allà. Hi ha i existeix, en aquest cas sí, després parlarem dels altres centres de tecnificació, però volem reforçar, amb les figures dels coordinadors, tot el suport científic i humà que hi ha per als esportistes: medicina, fisioteràpia, biomecànica, nutrició, psicologia... I

per això és important també per a nosaltres tenir ben desgranat l'organigrama de tots aquests serveis que donem a l'esportista i dintre, com després els explicaré també, amb [#], com ho enfoquem en els altres centres de tecnificació. És un dels centres de referència europeu. Mundial, diria jo. Estem realment molt contents de que s'hagi apostat i es va apostar en aquest moment, fa molts anys, per tenir un centre de referència en l'alt rendiment. Però, evidentment, els temps evolucionen i el CAR també necessita poder invertir, poder apostar per noves polítiques. Ja sabeu també que hem fet també... I a nivell pressupostari també té un impacte aquest any de seguir impulsant polítiques amb intel·ligència artificial, sobretot en la gestió de resultats i gestió d'entrenaments, visualització, nutrició dels esportistes i sempre pensant, com us deia abans, en la figura de l'esportista com a tal per tenir-lo al centre de les nostres polítiques.

Fitxer 2

Tercer, després del CAR de Sant Cugat, Equacat, el Canal Olímpic de Catalunya a Castelldefels, que també tenim aquesta intenció d'obertura, on també estem fent coses per intentar dotar-lo de més recursos i poder fer encara més polítiques tant esportives com a nivell social, perquè té un impacte molt gran a nivell social. I els números ho diuen així, no? Anualment donar un servei a més de 338.000 persones, més de 46.600 alumnes en programes escolars per al Canal de Castelldefels, 59.883 usuaris al camp de pràctiques i el *pitch and putt*, 112.000 usuaris ocasionals en altres instal·lacions obertes que estan al públic. I, al final, un total de més de 4. 647 abonats, entre familiars i usuaris individuals. És a dir, que aquí hi ha una combinació molt clara amb el canal i que també ens agrada tant a nivell d'esport d'elit, esport de tecnificació en alguns casos, i també una part social de cara a la ciutadania.

Per nosaltres, té una part educativa molt important amb l'educació esportiva dels esports d'aigua. I sabeu que hi ha una part, com us deia abans, recreativa, que busca una part recreativa i també una part de tecnificació amb les competicions oficials. Amb aquests pressupostos, nous pressupostos, el que ens agradaria és donar un salt de qualitat amb aquest equipament i fer-lo més eficient quant a la tecnificació, aquesta part que us explicava. I per això hi ha prevista una inversió d'1.575.000

euros per a la reforma del gimnàs, [#] gimnàs, i de 586.000..., ja està en el pressupost del 2026.

Següent, que és el circuit de motocròs de Bellpuig, que hi ha, a nivell pressupostari, un impacte de 200.000 euros. Com vostès saben, estem treballant per redefinir el model de gestió de l'equipament per fer-lo al més eficient possible. I creiem..., també per un model amb molta més seguretat i transparència. Creiem que ha de ser un dels eixos, també, de futur, però ara el que toca i de cara a l'impacte pressupostari de 2026, com us deia..., és redefinir aquest model, que és amb el que estem treballant, no? Volem, al final, com sempre, amb la màxima qualitat, excel·lència i transparència, que hi hagin les millors condicions possibles, perquè també territorialment, per nosaltres, és un punt estratègic.

A partir d'aquí, ha desgranat aquests quatre..., quant a organismes, no? I ja parlant lo que és pròpiament departament, evidentment, hi ha una aposta clara quant a [#] polítiques pròpies del departament, [#] dels organismes autònoms, per a la millora d'equipaments. Vostès ja saben que això també dona un suport a les entitats esportives i, per això, doncs, hi ha un criteri molt clar d'equitat, també, territorial i de suport als ajuntaments, que moltes vegades són els que han suportat la càrrega del manteniment de les instal·lacions esportives. Van fer el pla de xoc de millora d'instal·lacions esportives i les dades segurament ja les han sentit, però m'agradaria recordar-les. Són molt clares. El pla de xoc tenia una dotació de 120 milions d'euros entre 2025 i 2029, i aquest 26, que, evidentment, va al pressupost, li corresponen 28 milions d'euros.

I com ja saben, al final, finalment, degut al cofinançament i a la possibilitat de que siguin compatibles amb altres subvencions, com el PUOSC, per exemple, segurament ja m'ho heu sentit més d'una vegada, realment estem molt i molt contents perquè la mobilització de pràcticament 300 milions d'euros en millora d'instal·lacions esportives era una cosa que no havia passat i que sabíem que era una necessitat, ho teníem molt clar des del minut u. Evidentment, s'havia de corroborar, però estem, realment, contents perquè l'èxit de la convocatòria ha sigut molt gran. Vuit-cents tres ajuntaments sortiran beneficiats, deu entitats municipals descentralitzades, 1.363 actuacions. És a dir, que arriba al noranta-tres dels

municipis amb instal·lacions esportives. Jo crec que aquesta dada és, per nosaltres, una gran corroboració de que feia falta, i crec que era un tema estructural a nivell de país. I, com us deia, el noranta-tres per cent dels municipis amb instal·lacions esportives se'n veuran beneficiats.

Evidentment, quan vam pensar amb el pla de xoc i veient també el que ens han traslladat aquests més de vuit-cents ajuntaments, tots, i si mires els expedients, molts, van en la línia que nosaltres dèiem: seguretat, accessibilitat, funcionalitat i sostenibilitat. I estem realment orgullosos i contents de la decisió que vam prendre, perquè les dades ens han donat la raó. Com us dic, aquesta afectació pressupostària de cara al 2026 és de 28 milions d'euros. És una part important que després, a l'hora de compensar a nivell pressupostari altres partides, evidentment, hi ha un desequilibri entre capítols que després també s'ha d'anar compensant, perquè, com sabeu, el pressupost és un document viu.

Federacions. Tenim un sistema federatiu, evidentment, molt i molt fort. Tenim, a Catalunya, 687.074 persones federades. Vostès ja saben com funciona a nivell federatiu i les temporades de les federacions i els clubs esportius no són anys naturals. Les temporades comencen al setembre. A l'agost comencen a entrenar, la majoria; altres tenen altres *timings*, però la gran majoria comença a partir de l'estiu, per dir-ho així, al juliol o a l'agost, o alguns a principis de setembre, i acaba l'any següent. Per això el tema o la manera de funcionar les subvencions ja sabeu que va per percentatges. A vegades no és fàcil d'entendre, però a nivell global sí que vull deixar clar els números que nosaltres..., el compromís que nosaltres tenim. I per això els deia el decalatge aquest entre lo que hi havia dels 127,5 milions d'euros de la proposta inicial del 28 d'octubre, de l'avantprojecte de pressupostos, amb la negociació interna, el fet de poder arribar als 144 milions d'euros. Perquè la nostra intenció és fer una convocatòria, aquest any, de 20 milions d'euros per a la temporada 2026-2027. Això significa un increment de 4 milions d'euros. Això..., és a dir, un vint-i-cinc per cent més. És una pujada molt i molt important. I quan parlem, a més a més, de federacions, no són només les llicències federatives, sinó tot el que hi ha al darrere: entrenadors, entitats, famílies, voluntaris i, evidentment, esportistes.

Els vull dir una cosa. També hem volgut, i parlant molt amb el sector, preveure una quantitat que sigui, també, després, fàcil de gestionar, gestionar i arribar a un nivell d'execució alt. Perquè tampoc no volem ser irrealistes i posar en un compromís, perquè fins i tot hi ha hagut gent que ens diu: «No ens donis més diners perquè tindrem problemes per justificar-ho i després tindrem problemes per..., a l'hora de tornar els diners.» Els diners es tornen amb interessos i, bé, pot generar un problema. Per això, aquesta quantitat, que és molt important..., nosaltres també donarem un suport per ajudar les federacions a gestionar-les. També tenim clar que és possible gestionar aquesta pujada i per això ho hem fet. Ho repeteixo, un increment de 4 milions d'euros i un vint-i-cinc per cent més en aquesta convocatòria.

També m'agradaria, m'agradaria..., després parlarem també de la relació amb UFEC, amb UFEC i les tasques que nosaltres encomanem, però sí que a nivell federatiu una de les apostes que també requereix o té una part d'impacte pressupostari és que a nosaltres ens agradaria que les federacions cada vegada estiguessin gestionades d'una manera més professional. Per això, aquesta pujada també la volem vincular, i això ho hem parlat també amb UFEC i amb altres federacions, a que la gent pugui professionalitzar les seves juntes directives, perquè és una manera en que aquesta gestió dels diners serà més eficient i no tindrem aquests problemes que dèiem abans.

Per això estem treballant, des de fa ja diversos mesos, i crec que abans del primer trimestre ho tindrem, amb la professionalització de la direcció de les federacions i que hi hagi una retribució per als presidents de les federacions, que és una cosa que també en altres comunitats passa, aquí era molt demandat pel sector. I creiem que, per nosaltres, és de justícia, perquè hi ha gent que es deixa la vida portant federacions i també compromisos, a vegades, a nivells personal que limiten molt, després, l'activitat o la gestió de les pròpies federacions. I això ens ajudarà a que si, a poc a poc, amb el temps, anem guanyant també amb la quantitat de diners que se'ls dona, el nivell de responsabilitat també serà, a l'hora de gestió, molt més eficient.

Consells esportius. Següent pas. Consells esportius i esport escolar. Si aquest pressupost tira endavant, la convocatòria de subvencions per als consells esportius

passarà a 7 milions d'euros. Aquest increment és un setze per cent respecte al pressupost anterior, que era de 6 milions. També molt parlat amb ells per poder, també, donar-los estabilitat, i també pensant en poder, nosaltres, reforçar el seu paper. Ens interessa molt reforçar també el seu paper perquè. Creiem molt en l'esport escolar. Creiem que l'esport escolar ha de tenir un impuls en els propers anys. Hem de recuperar que la gent..., que els nens puguin fer provar tots els esports possibles, i això segurament només t'ho dona l'esport escolar, perquè després ja puguin fer el pas, quan toca, a nivell federatiu. I que un nen a nivell de psicomotricitat segurament no coneix el seu cos fins als deu o onze anys..., no tenim per què encasellar-lo, ja, als sis o set anys i aquesta potència l'ha de donar l'esport escolar i, després, en combinació amb l'esport federatiu per fer el pas. Per això necessitem reforçar els consells esportius.

Què és el que ens diuen els consells amb aquesta pujada? Ens diuen: «Sí, ens fa por a l'hora de planificar el fet de que sigui només una anualitat.» I el que hem treballat més, perquè hi hagi una plurianualitat. És a dir, que lo que realment farem..., una convocatòria és de 14 milions per dos anys, i així ells tindran aquestes dues anualitats i així ells tindran aquesta capacitat de planificació i menys incertesa, més [#], poder pensar, també, una miqueta a mig termini, no a llarg termini, perquè dos anys tampoc és molt, però sí que a mig termini, i no les urgències que, per desgràcia, acostumen a passar.

Com us deia abans, també és una cosa parlada amb ells i és una cosa que nosaltres també hem cregut des del principi, i crec que és la millor manera que ells poden treballar també amb el mateix model que parlàvem o la mateixa idea de que parlàvem quan parlàvem de les federacions: eficiència; eficiència de, quan tu dones diners públics, que realment vagin en la mateixa línia de les polítiques que tu creus o creus que poden desenvolupar, però, a la vegada, que hi hagi un nivell d'execució alt.

Aquí, a més a més, dins dels diferents programes, també volem reforçar diferents programes. Esport Blanc Escolar. És un programa que nosaltres volem incrementar un vint-i-cinc per cent, de 675.000 a 850.000 euros, és a dir, un vint-i-cinc per cent, com us deia, més. I, està clar, creiem que la nostra relació i la relació dels nostres

escolars també..., per després poder arribar a tenir un nivell d'activitat física i d'esportistes, també, d'alt nivell, la nostra relació amb la neu i amb la muntanya l'hem de reforçar. Tenim la sort, com vostès ja saben, de que hem trobat aquí amb l'esquí de muntanya un aparador molt gran. Tenim un campió olímpic; tenim l'Ot, que és diploma; la Maria, que està competint molt bé, i molta gent. I volem incloure i estem parlant amb ells, inclús, perquè ens facin d'ambaixadors a l'hora de formar nens amb el Blanc Escolar per incloure l'esquí de muntanya també dins del Blanc Escolar. Crec que és un moment molt bo en aquest sentit i aquest increment d'un vint-i-cinc per cent té tot el sentit del món.

A nivell de xifres, és veritat que..., ho dic també per dimensionar tot lo que es dona servei. Ho dic perquè aquest increment també pot fer reforçar aquestes xifres, de la gent que..., quant a persones, que hi ha nens que se'n veuen beneficiats, per tot el tema de l'esport escolar. Jocs esportius de Catalunya: 284.350 participacions; quaranta-cinc per cent femení i 54,63 masculí. Dic les dades perquè és important, perquè veiem que en l'esport escolar tenim una tendència més a la paritat que després a l'esport federatiu, i és una cosa que es pot fer servir, reforçar-ho també, perquè aquest pas després ens ajudi a que aquesta paritat. I pensant també amb el futur pla de l'esport femení a Catalunya, que desenvoluparem en aquests anys, doncs, que això ens ajudi. Si aquesta tendència existeix quan són tan petits, que després ho puguem portar al camí de l'esport federatiu.

Per categories: prebenjamí, 67.186; benjamí, 70.783; aleví, 72.418; infantil, 41.895; cadet, 27.511, i juvenil, 12.614. Dic les xifres tal qual, perquè ja veieu que a partir de cadet i juvenil la gent, evidentment..., i aquest és un procés normal, aquestes xifres crec que són normals, però sí que ens interessa molt que les xifres inicials..., intentar reforçar-les. Perquè, com us deia abans, nosaltres creiem molt que l'enfocament que el nen pugui fer molts esports, pugui conèixer el seu cos, tingui un índex a nivell de psicomotricitat provar moltes coses també l'ajudarà a que després, quan doni el pas federatiu i es decideixi per un esport, per ell mateix, també, no a vegades influenciat molt per la seva pròpia família, pugui decidir i estarà molt més preparat físicament i mentalment, segurament, per conèixer el que realment li agrada i així explotar al màxim el seu potencial.

Pla català de l'esport a l'escola. Una part important, també, d'aquest punt: 107.750 participants; 48,6

Fitxer 3

noies i 51,4 nois, és a dir, pràcticament paritat, i en la mateixa línia que abans, no em repetiré, però és important reforçar perquè després el pas sigui el que toca.

Nou-cents cinquanta-un centres, que representen el trenta-tres per cent del total de centres de Catalunya, i amb una ambició per part nostra d'intentar millorar aquest percentatge, també.

Com els hi deia abans, l'esport blanc escolar, que aquest any les xifres són molt bones i estem convençuts que amb aquest increment pressupostari i amb aquesta idea que tenim de treballar amb alguns referents, que sempre fa que augmentin els números. Els números són molt bons: 2.589 alumnes, seixanta-tres centres, cinc-cents participants en jornades festives, i al final un acumulat de més de 22.885 alumnes en les vuit edicions.

Estem treballant també en altres programes pel tema de l'adherència als esports d'adolescents. Més de 3.552 alumnes, en la primera fase, 448 inscrits a la segona fase, seixanta-cinc per cent de noies –seixanta-cinc per cent de noies–, setze municipis i cinquanta centres.

I, també com a novetat, que els hi he dit abans, quan parlàvem d'INEFC Pirineus, sobre la nostra relació amb el medi natural, estem explorant la possibilitat i ens agradaria, si tenim pressupostos, engegar el camí de l'esport verd escolar. Igual que s'ha fet amb l'esport blanc, l'esport verd, que al final no deixa de ser la relació amb el medi natural. Tenim, com vostès ja saben, cada vegada més els esports molt vinculats a la muntanya, al medi natural –BTT, escalada, senderisme, curses de muntanya–, i creiem que també a nivell escolar pot ser un bon programa, veient com evolucionen també les inquietuds de la nostra canalla.

Per nosaltres té un impacte massiu la política pública a nivell a nivell escolar, i també perquè creiem molt que és una part que, a nivell de formació, per a la pròpia persona, incideix de manera directa en la seva salut, la seva autoestima, la capacitat

d'integració, en el moment en què vivim avui en dia a la nostra societat, i en la igualtat d'oportunitats.

Segon punt: subvencions a clubs. Els clubs passem de 4,5 milions a 7 milions d'euros. Evidentment, com us deia abans, tenim un teixit associatiu a nivell esportiu molt gran, amb les federacions i també amb els clubs. La quantitat de clubs que tenim a Catalunya és la més gran de l'Estat. Fan una feina meravellosa, però també, evidentment, els hem d'intentar ajudar. La subvenció ha pujat, ja va pujar. Un setze per cent puja ara a 7 milions d'euros. Però és que ja ve d'una pujada respecte a l'any anterior, a l'últim pressupost, que eren 4 milions i mig, com els hi deia, molt i molt important.

Ho dic també pel tema de la gestió i el tema de la capacitat a l'hora de l'eficiència, a l'hora de gestionar. Hem de donar eines, hem d'acompanyar els clubs. Però vostès ja saben com moltes vegades aquesta inquietud pròpia dels clubs esportius catalans, en què al final una mare s'ha ficat a la junta, un avi s'ha ficat..., aquesta part de professionalització a vegades costa. Després, a l'hora de donar diners, no pots donar..., has de ser responsable, perquè si no pots ficar en un problema persones en la seva vida quotidiana. L'únic que volíem era intentar ajudar i al final es troben amb un problema greu. I això és responsabilitat nostra, no de donar diners a dojo, sinó donar els diners que podem i creiem que poden gestionar, i ajudar-les i acompanyar-les el màxim possible, que també és una de les consignes que hem donat dins del propi departament, d'intentar que el nostre acompanyament sigui el més gran possible. Més enllà de la pròpia simplificació administrativa, que és un dels eixos principals a nivell del propi Govern, que vostès ja saben que hem pres accions com el registre, etcètera, etcètera, que han d'ajudar els clubs a que aquesta gestió sigui el més responsable possible.

A partir d'aquí, he parlat de les subvencions, federacions, clubs, consells... Els eixos principals per al 2026 que tenen una afectació pressupostària i que necessiten de l'aprovació d'aquests pressupostos, evidentment, si volem desenvolupar-los de la manera que toca. N'hi han dos molt, molt, molt clars i altres que són també importants, evidentment, molt importants, però que tenen una transcendència més

llarga, segurament, a l'hora de..., perquè ja estan engegats i és un acompanyament més que donar-li una volta definitiva, com són aquests dos que ara els hi diré.

Primer, ARC 360, l'alt rendiment català; el programa ARC és un programa d'èxit. És un programa que porta molts anys donant-nos moltes alegries a nivell de rendiment, però nosaltres creiem que després de més de vint anys del mateix format, per dir-ho, creiem que podem donar-li una volta, sempre –sempre– pensant en l'esportista, –en l'esportista. En aquest cas, parlem de l'alt rendiment; per tant, el més important per nosaltres és que l'esportista estigui en les millors condicions possibles per poder desenvolupar el seu esport, pel qual té un talent excepcional, pel qual li oferim unes eines, però el qual segurament el podem acompanyar una mica més, inclús parlant del nivell personal.

Com ho volem fer? On volem incidir? Que tenen, com els hi deia abans, afectació pressupostària. Volem recuperar, segurament m'heu sentit, i consolidar els premis als esportistes d'alt nivell i el personal tècnic d'alt nivell. És a dir, que algú que guanyi competicions a nivell internacional –europeus, mundials, Jocs Olímpics– pugui tenir també un premi a nivell econòmic i un ajut a nivell econòmic. Perquè moltes vegades, evidentment, els esports més grans sí que tenen, a nivell econòmic, una repercussió més gran per al propi esportista, també perquè les pròpies marques poden ajudar, patrocinis, etcètera, etcètera, però els esports petits a vegades costen molt, han de tirar d'estalvis personals, familiars, i nosaltres, ni que sigui amb la quantitat que puguem i evidentment ben marcat per unes bases, volem recuperar aquests premis i aquests ajuts també específics dels propis esportistes que tenen aquesta projecció internacional.

Segon: igualtat de serveis als centres de tecnificació de Catalunya. Aquest segurament és el més clau si partim d'aquesta filosofia de posar l'esportista al centre. M'heu sentit moltes vegades: el CAR de Sant Cugat i la Blume són centres de referència perquè tenen tots els esportistes els serveis coberts, però tenim altres centres de tecnificació a Catalunya, que vostès ja coneixen, en què els serveis bàsics no estan coberts. Parlo de fisioteràpia, nutrició, coordinació amb l'àmbit mèdic i benestar emocional, salut mental, benestar personal. Per nosaltres és clau.

Aquí necessitem una coordinació de cada un d'aquests àmbits, amb algú, un coordinador, que sàpiga exactament què és el què passa, quins són els serveis que podem donar als nostres centres de tecnificació, amb un motor principal, evidentment, que és el CAR de Sant Cugat, però a tots, i també una coordinació general perquè puguem atendre qualsevol necessitat de qualsevol esportista. La nostra idea és crear una comunitat per als propis esportistes, que els esportistes, inclús amb el seu mòbil, puguin arribar a tenir l'accés amb privacitat a segons quins serveis.

I això que ja hem començat i creiem que aquest primer semestre ja podem sortir modificant el decret, que també estem treballant en això, i amb aquesta part d'ajuts i premis i unificació de serveis, és vital per nosaltres. Hi torno a insistir: l'esportista s'ha de trobar bé físicament i emocionalment per competir bé, i nosaltres no podem fixar-nos només en els seus resultats, purs i durs, sinó molt en com i de quina manera està entrenant, està vivint i està convivint en els nostres centres de tecnificació. Perquè és responsabilitat nostra, perquè estan a casa nostra, i és responsabilitat..., quan un està a casa d'un altre, la responsabilitat per intentar que estiguin en les millors condicions possibles.

I, evidentment, hi ha una part d'acompanyament a la retirada. Aquesta part d'acompanyament a la retirada l'estem treballant també a partir del DAE, que és l'oficina d'acompanyament a l'esportista que hi ha al CAR de Sant Cugat, reforçant-la, tant en la formació com en l'orientació acadèmica i també laboral, amb el suport també social i psicològic i a nivell de serveis. És a dir, la nostra idea és que aquests serveis que els hi deia abans també els puguin tenir els esportistes que es retiren durant com a mínim els dos primers anys després de la seva retirada. Seguint amb el nivell de salut, qualsevol dels aspectes que hagin tingut: si han tingut lesions o tenen lesions cròniques, que a vegades en l'esport ja ho saben que les lesions no és només un moment puntual, sinó que es provoquen lesions cròniques que signifiquen que necessiten una ajuda. I els primers anys, normalment, quan et retires, estàs una mica perdut i no saps ben bé què pot passar. I a la Seguretat Social no tenen el teu expedient, no saben quines lesions has tingut. Hi ha aquí un moment de molts de dubtes, i nosaltres aquí hi hem de posar mà. I la integració laboral, com els hi deia abans.

Estem treballant amb altres departaments. L'inici és aquest, és lo que volem i és el que afecta pressupostàriament el 2026, però estem treballant amb altres departaments, com interior, empresa, per intentar trobar fórmules perquè aquesta integració laboral pugui ser inclús més ràpida, donades les seves característiques a nivell físic, personal i també inquietuds.

Hi ha una tercera part, que són les pròpies infraestructures. És a dir, també necessitem, més enllà dels serveis, millorar a nivell d'infraestructura els nostres centres de tecnificació. Ho sabem. És una qüestió que ve de fa molt de temps, igual que els edificis i que vam fer el pla de xoc per a les infraestructures. A nivell municipal creiem que els nostres centres de tecnificació a poc a poc els hem d'anar també ajudant, perquè n'hi ha alguns que realment costa pensar que són dignes. Jo n'he visitat algun i com a exesportista m'ha costat entendre que algun esportista olímpic estigués allà; ho dic amb tota sinceritat. Però, a poc a poc, ho anem canviant i tenim projectes a tots –a tots– de cara al futur, no només aquest any, sinó de cara al futur, de millores a nivell d'infraestructura.

I aquí vull fer un incís també molt important, perquè pot ser un any clau, evidentment, si tenim pressupostos, per un tema que crec que hem donat un pas definitiu quant a creure nosaltres que ho podem fer, que és tenir un centre d'alt rendiment amb alçada a Catalunya. Com vostès ja saben, molts dels nostres esportistes quan han d'entrenar o volen fer fases del seu entrenament amb alçada, pel tema de l'oxigen, de tenir millor rendiment, etcètera, etcètera, van a Sierra Nevada o van a Font-romeu.

Nosaltres hem trobat una fórmula, sense tenir una despesa ni pensar en estructures macrogegants, en què podem començar a treballar aquest tema. Estem parlant a nivell territorial per trobar un punt, que ja el tenim. Estem també en el moment de començar amb el CAR de Sant Cugat a com podem vehicular un espai en el que puguin anar un volum d'esportistes en principi més petit. És a dir, estem parlant de que podríem estar parlant de trenta, cinquanta, esportistes a la vegada, que podrien estar i podrien fer períodes de concentracions, i per poder entrenar amb alçada.

L'altre dia li vaig dir a l'Oriol Cardona, perquè ell se n'anava a Font-romeu a entrenar, i justament en el període previ, abans d'anar allà, després de Milà, després dels

Jocs, després de la competició a Boí Taüll de la Copa del Món, que és com pensava descarregar, normalment hi ha un període de descàrrega d'entrenament abans de la competició, i em vaig dir «me'n vaig a Font-romeu», i a mi em va fer una mica de mal, i pensava «home, et podries quedar per aquí, a Catalunya, i estaries segurament millor». Per això vaig pensar també «hem de donar aquesta empenta».

Tenim el lloc. Els avançaré el més aviat possible. Evidentment, també té una part de dependència de pressupostos, però ho tenim avançat i crec que aquest 2026 podrem tenir notícies molt positives en aquest sentit, sent realistes. No ho he dit fins avui, quan fa molt de temps que ho estem treballant, perquè crec que avui ho podem dir, que el projecte està molt avançat.

Segon projecte troncal d'aquest 2026 per al Departament d'Esports: prescripció esportiva. Aquest pressupost ens dona la possibilitat d'aquesta visió d'esport i salut que tots tenim, que tothom en parlem des de fa molt de temps i que parlem tant a nivell de benestar emocional com a nivell de prevenció, com a nivell d'integració. Volem que ja sigui un fet, no que sigui una cosa recomanables simplement.

A què em refereixo? Hi ha molts ajuntaments i molta gent que ja vinculen la salut a nivell de polítiques, de programes a nivell municipal, del centre d'atenció primària que té el seu municipi, amb algun club esportiu o alguna instal·lació esportiva, per ajudar o recomanar –recomanar– el fet de tenir activitat física per a la millora de la seva salut. Nosaltres volem que aquesta recomanació passi al fet, és a dir, que ja no sigui una recomanació com a tal, sinó que passi a ser un fet.

Per això, les accions més destacades, que a més a més, com us deia abans, tenen aquesta afectació pressupostària al pressupost 2026, és que ens integrem a l'historial electrònic de salut. Això és un pas clau i això, si tot va bé..., ja teníem previst fer una presentació conjuntament amb salut, que per fi salut, entre cometes, ens «ha comprat» això, quan costava molt. Aquesta integració de l'historial electrònic és clau, és clau en aquest projecte. I això ho farem aquest 2026. De fet, és una qüestió de setmanes el fet de poder anunciar-ho.

Farem també una prova pilot i un desplegament a seixanta-dos centres d'atenció primària a tot Catalunya, coordinada amb els ajuntaments, també coordinada amb

els propis recursos municipals esportius. És a dir, la part de patronats esportius, regidories d'esports, d'aquests seixanta-dos

Fitxer 4

municipis i també amb el nostre seguiment professional per part de l'equip, evidentment, que nosaltres vam formar, amb dotze persones formades, que s'integraran per intentar que aquesta adherència de l'activitat física dins de les polítiques de país sigui més clara. Per això, destinem..., vam destinar l'any passat 355.000 euros per a l'inici d'aquest desplegament i aquest any passa a 620.070,14 euros.

Nosaltres volem intentar, inclús a nivell de si pressupostàriament podem tirar endavant, d'intentar crear línies de subvenció per als ajuntaments que s'adhereixin o que ho puguin apostar per aquesta línia de treball en la prescripció esportiva. És a dir, que un ajuntament, quan fomentar la creació de programes de la mà dels seus centres d'atenció primària, de programes i on hi hagi benefici per part de les persones que el centre d'atenció primària o el metge prescriu activitat física, que puguin tenir una línia de subvencions i que l'usuari també s'hi vegi beneficiat. Igual que quan vas a la farmàcia i et fan un descompte perquè la recepta de la Seguretat Social.

A partir d'aquí, polítiques clau que ja tenen un avanç també i que han de tenir un recorregut, perquè són programes d'impacte durant diversos anys. Esport femení, com vostès ja saben, vam desenvolupar el pla d'impuls a l'esport femení, que va elaborar l'anterior govern i que nosaltres, evidentment, vam mantenir l'aposta, perquè creiem que és una de les..., com us deia abans, no ha de ser alguna cosa puntual, sinó que és una qüestió que ha de perdurar. I com us deia abans, també pensant i valorant molt els números que hem vist amb l'esport escolar. I també, com us deia abans, a nivell federatiu, el fet de poder tenir retribucions presidents de la Federació creiem que pot ser..., no ha de ser, no, perquè no té el per què, però pot ser un incentiu també perquè de nivell d'igualtat es pugui també les juntes directives, que és un dels punts on els percentatges són més baixos en la presència de dones, també pot ser una motivació el fet que si ets professional i tens una retribució pugui

animar a moltes dones a anar a tenir càrrecs i responsabilitats que segurament, si no són retributives, és difícil que puguin tenir.

És una iniciativa, com vostès ja saben, que té setanta actuacions concretes amb aquesta idea d'igualtat i d'inclusió en l'activitat física i la visibilitat de les dones en l'activitat física en tots els seus àmbits, en tots els seus àmbits. I el que volem també és lideratge, és lideratge. Com us deia en aquesta part, amb aquesta part de les organitzacions esportives i que la presència en els càrrecs de lideratge sigui cada vegada més grans.

Hi ha un tema de reforçament en els mitjans i xarxes socials de prioritat, sobretot també de prevenció, amb el tema de violència sexual i la creació d'entorns segurs a l'hora de fer esport. També la visibilitat i l'augment de l'activitat fisicoesportiva entre les dones, però també amb la part de tecnificació, en la part de tecnificació i rendiment. És a dir, encara els percentatges, tot i que va millorant i que les últimes delegacions i gent que va a campionats internacionals, pràcticament hi ha paritat, però sí que detectem que a nivell de tecnificació, quan nosaltres hem creat els punts de tecnificació, encara el percentatge de noies és una mica més baix del que ens agradaria. I en aquest punt sí que ens agradaria també incidir en part d'aquestes mesures de les setanta que els deia.

Aquesta per desplegar-ho, hi ha sis eixos, vint-i-una mesures i setanta actuacions, de les quals aquests vint-i-sis, en prioritzem vint-i-quatre. Moltes de les altres ja tenen un recorregut molt transversal. I, per això aquest any, com vostès ja saben també perquè cada any s'hi destinen una quantitat de diners, aquest any 2026 són 5 milions d'euros, que va des de recursos humans per desplegar el pla, l'elaboració de guies d'autodiagnosi, de cultura organitzativa, d'igualtat en comunicació i moltes campanyes de visibilització també diversificant a nivell de rols i dels diferents tipus d'esports amb els quals els percentatges encara no són els que ens agradaria.

També hi ha accions directes, com són les beques o bonificacions per formar dones en les professions en esports, subvencions a equips femenins, dones esportistes de diferents nivells i el programa «Esport femení al territori», que és un suport clar al transport en els contextos rurals i en les zones més despoblades. I també amb l'agermanament amb les ciutats grans per part d'aquests petits municipis, també per

facilitar a nivell d'entrenaments i competicions. El fet que territorialment hi hagi una distribució el més equitativa possible que també ens ajudarà, amb aquest criteri d'igualtat i feminisme, no?

El pla, evidentment, té uns indicadors que ens han d'anar dient si estem fent les polítiques o que estem desplegant suposen uns canvis reals i, a partir d'allà, també té una part de diversitat a l'hora de desplegar polítiques o canviar algunes de les polítiques que puguem anar desplegant. Estem convençuts que a poc a poc caminarem cap a una igualtat en tots els sentits i a nivell de llicències i de segons quines edats s'està aconseguint. Ens falta incidir, com us deia, sobretot en els òrgans de direcció i amb edats una mica més grans.

Una altra part important del pressupost, com vostès ja saben, és el fet de sentir-nos com un dels llocs més importants a l'hora de portar esdeveniments esportius de tots els nivells. És a dir, que el que nosaltres, dintre de l'esport 360, parlàvem com a part d'esdeveniments esportius per tenir un equilibri també territorial, un retorn, sigui de la manera més àmplia possible. A què em refereixo? M'explico. És a dir, nosaltres tenim, com vostès ja saben, a l'hora dels esdeveniments esportius, de tot tipus i de tots els nivells, tres premisses clares des que hem entrat: hi ha d'haver un retorn econòmic, hi ha d'haver un retorn social, un respecte mediambiental, un retorn mediambiental, el respecte mediambiental, com li vulguin dir, i també una part de nivell competitiu, que ajudi a millorar el nivell competitiu dels nostres clubs, de la nostra gent quan portem qualsevol tipus d'esdeveniment.

També vull diferenciar que, quan parlem d'esdeveniments esportius, no pensem només en els grans esdeveniments esportius, que també tenen la seva part, sinó que nosaltres parlem de tres nivells sempre. Les subvencions d'impacte porten a esdeveniments a nivell local, territorial. Per tant, esdeveniments esportius que per a nosaltres tenen el mateix valor que els altres i demanem exactament el mateix també. És a dir, que aquest retorn econòmic, que a nivell local és més petit però té una intensitat molt gran. Quan va a un poble i allà els dos restaurants que hi ha a prop, si hi ha una casa rural, té un impacte molt gran. Que aquest retorn econòmic existeixi. Social, és a dir, que involucri a la gent que està a aquell poble, que es pugui fer voluntari d'aquest esdeveniment esportiu, que vulgui col·laborar, que tingui

inquietud després de l'esdeveniment per practicar aquest esport i, evidentment, evidentment, un retorn mediambiental, un respecte mediambiental.

Per això, en aquest sentit, les subvencions d'impacte també ens interessava donar un canvi, un canvi en el sentit de poder dotar de més econòmicament aquestes subvencions i passem de 4 milions a 5 milions d'euros. Per nosaltres és molt important i animem molt, segurament coneixen gent de municipis que tenen inquietuds per fer campionats, evidentment no podem arribar a tots, però sí que animem a la gent a què ens digui coses que vol fer, que a nivell territorial tinguin un impacte, perquè creiem que és una de les maneres també més normals de democratitzar l'activitat física. Que tothom tingui accés, com us deia abans, per nosaltres, el fet de ficar la persona que vol fer activitat física o la persona que vol fer esport al centre significa totes les persones. És a dir, la persona que viu en un poble de cent habitants també. I per això és important que a vegades hi ha moltes altres polítiques, però el tema de les subvencions d'impacte puguin millorar-se, tinguin una dotació econòmica més gran i així també puguin tenir aquest impacte territorial d'una manera més gran.

Després hi han esdeveniments mitjans, jo dic mitjans, però tenen un impacte de país gran que ja coneixeu i que hem de seguir, i alguns altres que apareixen de manera puntual i que nosaltres som molt proactius a que tothom que tingui inquietud per portar un esdeveniment d'aquest mitjà, però que tenen ja una consolidació en el calendari i que tenen també un retorn, segurament ja més de país a nivell de país, com us deia abans, la gent tingui inquietud per fer-ho i nosaltres acompanyar-lo i ajudar-lo sempre que puguem. Quan no puguem o no veiem que vagi molt en la línia de la nostra política o que aquest retorn social, mediambiental i econòmic no els veiem del tot garantits, doncs no hi apostem.

Hi ha alguns que, com us deia abans, estan més que consolidats. Estem parlant, per exemple, del Godó, que d'aquí a unes setmanes es tornarà a fer a Barcelona. I aquí, per exemple, nosaltres hem reforçat, i amb aquest pressupost també es veu reflectit, el nostre patrocini amb Godó també significa que el circuit U14 del Godó s'amplia. Ara mateix aquest any ja ha sigut València i Madrid, on el circuit Godó i EsportCat està present perquè hi hagi més presència també a nivell i reforçant també els que

els propis campionats sub14 que s'estan fent a Catalunya. És a dir, que aquesta és una de les parts que nosaltres incidim també a nivell de patrocini, quan hi ha patrocinis molt més grans que les coses que passen al voltant d'aquests esdeveniments.

Tenim, per exemple, uns quants, no els diré tots. Tenim el torneig de la Premier Padel, les finals que es fan a Barcelona, la Volta Ciclista a Catalunya. Aquest any hi ha la Copa de la Reina de bàsquet a Tarragona, també un europeu de triatló. La Copa de la Reina de waterpolo també es fa aquí. Per nosaltres també és una via d'ajut als nostres clubs i federacions. Això també vull que quedi molt clar, perquè a vegades demanen: «No, volem més diners per federacions, més diners per clubs», però si tu organitzes una competició aquí, el primer que et diuen: «Que bé», perquè la despesa de marxar de viatge a Santander, la despesa d'anar..., de tenir que les famílies es desplacin allà, fins i tot a nivell logístic, en esports petits, com m'està passant, que estem intentant treballar amb algun esport perquè no hi hagi problemes a l'hora de desplaçar els seus esportistes. Doncs és una manera indirecta d'ajudar els clubs.

Sempre, com us deia, abans que compleixin els nostres criteris, nosaltres estarem al costat de la gent que tingui inquietud, si ens truquen. Ara, recentment, per un campionat d'atletisme en pista coberta, ho valorem, ho mirem, com i com podem ajudar la gent perquè aquests esdeveniments més de país tinguin una repercussió també a nivell personal amb els clubs i les federacions catalanes. I després els grans esdeveniments a nivell mundial, ja passem al paradigma mundial, amb el que hi ha una part, evidentment, de responsabilitat a l'hora d'escollir quin tipus d'esdeveniment es vol. Una, per projectar la nostra marca com a país, evidentment, i com nosaltres acompanyem aquests esdeveniments dintre de la mateixa filosofia que la de l'impacte del poble de cent cinquanta habitants, que és els tres tipus de retorn –no ho tornaré a repetir– però també, evidentment, amb una exigència molt més gran, perquè també la part econòmica és molt més gran, no?

Parlem, per exemple, de gran part del Tour de França que aquest any 2026 es fa a Catalunya. Com incidim nosaltres, per exemple? Que territorialment pugui arribar una sortida a Tarragona i una a Granollers i que això passi per més territori, quan

inicialment, sense la presència de la Generalitat, aquest recorregut segurament s'hagués quedat a Barcelona i una miqueta més, però poc. No hagués arribat tan lluny, per exemple.

Parlem de la Ryder CUP. Com vostès ja saben, perquè hi ha una part de pagament fraccionat fins al 2031, que aquí vostès ja saben que hi estem treballant i estem insistint molt en el 2026-2031, programa esportiu i programa social. A partir del setembre comença el programa social vinculat, tot i que ja s'estan fent coses, com el golf gratuït que es fa a Caldes i a algun altre poble del voltant, de nens que puguin provar el golf. També hi ha una part de responsabilitat a l'hora de crear un calendari per aquest golf a nivell d'inclusió, feminisme, equitat, pugui ser una eina per democratitzar un esport que està vist com una part elitista, però que portat a dins del nostre terreny, pot tenir moltíssimes coses positives.

Per exemple, el calendari esportiu, també vam demanar que si nosaltres acompanyàvem aquest esdeveniment, hi hauria d'haver un calendari esportiu 2026-31 que beneficiés a Catalunya i això fa que tant la Federació Espanyola hi hagi treballat per portar diferents campionats d'Espanya durant el període aquest 2026-31. I també a nivell internacional, com vostès ja saben, per exemple, hi ha tres garantits, tres PGAs, torneigs de la PGA europea, garantits. El primer, al Prat, d'aquí tres setmanes, que això significa alguna cosa que no havia passat a nivell territorial i que té un impacte evidentment gran.

També el Mundial de Piragüisme del 2027 a la Seu i Sort, que és un exemple molt clar també del que parlàvem abans, de l'equilibri territorial i de com els esdeveniments els volem intentar repartir, dintre de les possibilitats del territori, al màxim possible. És un impacte molt gran a nivell territorial i també molt vinculat al que parlàvem abans de la inversió a INEFC Pirineus, perquè de la Seu d'Urgell, de l'edifici de l'INEFC Pirineus, perquè molts dels professionals també, i gent que estarà vinculada a aquest campionat del món, que mou molta gent, segurament al no ser tant conegut a nivell nom, doncs no tenim realment consciència. Nosaltres, que hi estem treballant, sí que comencem a ser

Fitxer 5

conscients de la magnitud de l'esdeveniment i del que pot significar per a Sort i per a la Seu i, a nivell territorial, per a tot l'ecosistema creat allà, però que necessitarà també molta gent. I molts dels estudiants que acaben..., que han començat... L'any passat va ser la primera graduació d'INEFC Pirineus, aquest any serà la segona. Molts d'aquests estudiants acabaran trobant o tenint iniciativa per crear les seves empreses, per col·laborar, gràcies a que el mundial de piragüisme de l'any que ve es celebra allà.

Això, quant a esdeveniments esportius. Subvencions als organismes, també, no?, i a la gent que col·labora activament amb nosaltres. En aquest cas parlaré d'UFEC i d'UCEC. Per nosaltres ja sabeu que UFEC és una entitat de referència a nivell federatiu. El nostre sistema federatiu és clau –és clau– per com funciona l'ecosistema esportiu català. I, evidentment, volem reforçar –i hem parlat amb ells molt– la nostra vinculació amb ells. Aquí, dos parts diferenciades. L'any passat ja va passar de 850.000 a 1.010.000 la nostra subvenció a UFEC. I aquest any, tenint en compte que lo que els hi deia abans, al principi, que el 28 d'octubre el pressupost era de 127,5 milions d'euros, només podíem, en aquell moment, garantir, però amb la voluntat i les ganes d'intentar millorar, ficar a nivell número 1.010.000. Però el nostre compromís, i així ho hem parlat amb UFEC, i també amb aquest increment fins a 144 milions està reflectit, és que passem a 1.800.000 euros. I és una quantitat –i també ho hem comentat amb ells– que creiem que està més que justificada i perquè volem que facin una sèrie de coses que també són claus per a les nostres polítiques que volem desenvolupar en el futur.

Quines claus o quines tasques nosaltres els volem donar a ells perquè els puguem donar aquests recursos, però que necessitem que també aquesta col·laboració i aquesta feina estigui ben feta pel bé de l'esport català? És l'assessorament tècnic a les federacions. O sigui, nosaltres podem arribar a on podem arribar, però si donem més diners a les federacions, després, a l'hora de lo que parlàvem abans, de justificacions, de no tenir problemes, la UFEC pot tenir una tasca important a l'hora d'assessorament tècnic. Evidentment, la professionalització de les estructures federatives. Nosaltres donem el pas, com us deia abans, molt important, de canviar

el decret perquè les estructures federatives i els presidents puguin cobrar. Però la UFEC també té aquesta part d'encàrrec d'ajudar i promocionar el fet de que la gent tingui la inquietud de ficar-se dins d'una junta directiva i així poder –entre cometes– anar «professionalitzant» entre tots les nostres juntes directives pel bé de l'eficiència tant dels diners que s'hi destinen, dels diners públics que s'hi destinen, com de les polítiques que es vulguin portar a càrrec.

(*Veus de fons.*) Sí? Vaja *chapa*, no?, estic fotent. (*Rialles.*) Bé, no, si és que vull que quedi molt clar, eh? Jo lo que vull és que quedi molt clar.

El president

[#] ...objectiu el temps.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

D'acord. Sí, sí. Perdó, perdó. Evidentment, també hi ha una part de normalització i de foment de l'ús del català, que també li hem fet un encàrrec a ell. I també l'organització del congrés estatal, de CUFADE, que ells hi tenen una inquietud gran. Ja falta poc, eh?, estic al tancament.

A nivell d'UFEC, com vostès ja saben, per nosaltres és una entitat de referència. Ja ho sabeu, i hem parlat abans de la importància per nosaltres de l'esport escolar, i aquí els consells esportius de Catalunya, evidentment, tenen un paper rellevant i vital. I nosaltres aquí volem incrementar també l'aportació, en la línia que hem fet amb les altres, en un dinou per cent, i arribaran als 620.000 euros. També he parlat amb ells, eh?, per la seva capacitat de gestió, del que poden arribar a gestionar o no. I aquesta quantitat els hi sembla bé i nosaltres creiem que és assumible si s'aprova el pressupost.

En definitiva, ja no..., acabo, si no, el president em renyarà. Estem davant d'un escenari nou, que és que hi ha un departament d'esports. Jo soc conscient de que em diran que el sector demana un u per cent del pressupost. Crec que hem de ser responsables. Crec que hem fet una tasca gran per millorar dels 127,5 al 144. Crec que la gent ha de ser capaç, també, de saber gestionar diners públics i que això no es fa d'un dia per l'altre. No perquè fiquis damunt de la taula 500 milions d'euros la gent tindrà capacitat de gestionar, i després doncs crea un problema. I creiem que

és el departament que més creix: un setanta-set per cent –és veritat que no érem un departament.

Però estem contents i creiem que amb aquest pressupost nosaltres podem desenvolupar polítiques molt pensades amb el que volem: les persones. Les persones, ficar-les al centre, a nivell de salut, amb la prescripció; a nivell d'esport, amb les federacions, subvencions. Sempre han sigut..., el Consell Català ha sigut un ens molt subvencionador. Ho segueix sent, però, a més, ara té la possibilitat, com a departament, de tenir unes línies marcades pel propi departament, unes idees clares, i per a això, evidentment, necessites pressupostos. Així que espero que tinguin el seu suport. Esperem que les seves idees vagin en consonància amb el departament. I, si no, estarem encantats de rebre qualsevol tipus de proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara, si cap grup demana el que està previst, que es pugui fer una pausa, si cap grup ho demana, doncs seguiríem amb les intervencions. *(Pausa.)* Doncs per part de Junts tenen la paraula per un temps màxim de deu minuts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda al conseller, al secretari general i al seu equip que avui ens acompanya i agrair-los que ens hagin vingut a presentar els pressupostos. I compartim, no?, aquest desig de que són els primers pressupostos del Departament d'Esports en aquest país. Per tant, crec que és un desig compartit, i la veritat és que fa goig, no?, poder-ho fer aquí al Parlament de Catalunya.

Ara bé, el primer que li hem de dir és que aquests pressupostos arriben molt tard. Van renunciar als pressupostos del 2024. El president Illa va prometre que hi hauria pressupostos en vigor l'1 de gener del 2025; tampoc hi van ser. I avui, la primera setmana del mes de març del 26, encara no tenim pressupostos aprovats. Un any i mig sense pressupostos, i aquest és el balanç real del Govern.

I ara ens arriben uns pressupostos sense el suport d'un dels seus socis, per tant, sense majoria. I ens preguntem: si avui encara no tenen aquesta majoria, per què hem hagut d'esperar un any i mig? Per què no els van entrar la tardor del 24 o el 2025? Ens demostren que aquest és un govern dèbil i inestable. Ho hem vist a diari. Han governat a cop de decret, i ara l'evidència és incontestable. I en el seu cas, conseller, la situació encara és més preocupant. Porta un any i mig liderant un departament de nova creació sense l'instrument més important per poder actuar i transformar res, que al final és el que fa el pressupost. El que han fet fins ara és desplegar tota la propaganda, i avui ho hem seguit fent, però no han pogut ni poden materialitzar res, perquè sense pressupostos no podem avançar.

Durant aquest temps hem vist molta representació institucional, però el sector esportiu no viu de representació: viu de recursos, de planificació i d'execució. I, sí, ara entrem amb més detall en els pressupostos que avui ens han presentat, però abans cal fer una breu reflexió, perquè els pressupostos no només són diners ni recursos, sinó que són sobretot el projecte cap a on vol orientar el país el Govern i, en el seu cas, el sector esportiu. I aquí ens preocupa.

I anem a les dades. No entraré en detall perquè vostè ho ha explicat crec que pausadament i molt al detall. Però sí que és veritat que el pressupost del departament és d'uns 144 milions d'euros, com ens ha dit, i el pressupost global de la Generalitat és de 49.162 milions. Això significa que l'esport representa aproximadament un 0,29 per cent del pressupost total. Ni l'u per cent, però és que no arriba ni al 0,5 per cent. I amb aquest pressupost és impossible liderar una transformació real del sector esportiu català. I el més greu és que tampoc garanteix la sostenibilitat d'un model esportiu que fa anys que sobreviu amb moltes dificultats.

I, davant d'aquest context, nosaltres el que volem fer també és una mica d'històric. Per saber amb fermesa cap a on volem anar també hem de saber d'on venim. Conseller, el setembre del 2024, en la seva primera compareixença en aquesta mateixa sala, va presentar els grans eixos de la seva conselleria: simplificació administrativa, pla de xoc d'infraestructures, esport 360, esport com a motor econòmic, impuls a l'esport femení, nova llei de l'esport, llei de mecenatge esportiu, recepta esportiva, internacionalització i seleccions catalanes. Nou eixos que ens

traduïm en nou compromisos. Un any i mig després, els pressupostos que avui ens presenten no reflecteixen aquella ambició.

És cert que s'han fet alguns passos. Primer, la millora del registre d'entitats, que han reduït el temps, però la càrrega burocràtica segueix sent la mateixa. Segon, l'organització de grans esdeveniments esportius. Ens ho ha explicat vostè, però podem posar exemples com el Tour de França o la Ryder Cup. I tercer, l'impuls d'un pla de xoc per millorar infraestructures. Però complir a mitges no és complir. El pla de xoc per a infraestructures era necessari: 120 milions d'euros destinats als ajuntaments per reparar equipaments esportius. De fet, al pressupost, com ho ha dit vostè també, hi destinen 28 milions al món municipalista. Però això és insuficient. Han apostat per un pla que sembla més un cafè per a tots que una resposta real al dèficit d'equipaments esportius del país.

El conseller Dalmau, el dilluns, ens ho va explicar, que aquests eren els pressupostos municipalistes, i això ho podem entendre, però el sector de l'esport necessita molt més. Què passa amb totes aquelles instal·lacions esportives que queden fora d'aquest pla de xoc i amb les noves instal·lacions? Perquè, mentrestant, el que hem vist el 2025 és que han tancat piscines; clubs com el Club de Mar de Sitges desapareixen; entitats que no poden desenvolupar la seva activitat perquè no hi han equipaments esportius o els esports de motor no poden entrenar perquè no hi ha equipaments. La Catalunya dels 8 milions no pot créixer sense nous equipaments esportius. Per tant, el que li volem preguntar és si tenen previst impulsar o ampliar aquest pla de xoc d'infraestructures o seguiran amb aquesta política de pedaços que no resol els problemes estructurals del sector.

I anem als altres eixos que per vostè va prioritzar. Primer, va situar la recepta esportiva com una eina clau. Però, de moment, què han fet al respecte? Perquè no hem vist cap modificació fins a dia d'avui. Avui ens ha explicat que estan col·laborant amb el Departament de Salut. Esperarem amatents a veure quins són els terminis i si es materialitzen. Però nosaltres tenim una preocupació major, i és que, una vegada et recepten aquesta recepta esportiva, que en diem, a molts pobles les instal·lacions ja estan tensionades. Per tant, com desplegaran les receptes si no hi

ha serveis ni equipaments suficients en el país? Per tant, sense recursos no responen a cap política pública real.

Segon, tampoc hem vist materialitzat el concepte d'esport 360 que vostè va anunciar. No hi ha ni programa ni recursos. Avui ens ho ha introduït, però nosaltres veiem que hi han dèficits en alguns àmbits, com és l'esport popular, l'esport universitari, l'esport adaptat i l'impuls de l'esport femení. I, aquí, només tres reflexions. L'esport universitari creiem que és clau per abordar l'abandonament juvenil. En aquest sentit, ens agradaria saber si tenen previst impulsar alguna mesura per afrontar aquest repte. La figura de l'auxiliar esportiu és clau per facilitar l'accés a l'esport adaptat, però segueix sense ser una prioritat per al departament. Per tant, volíem preguntar-li quines mesures tenen per garantir que la pràctica esportiva sigui universal i accessible. I han anunciat –avui ens ho ha explicat– el desplegament d'un pla per a l'impuls de l'esport femení, setanta mesures que, segons han dit, en aquest 2026 se n'han de desplegar vint-i-quatre, amb una xifra de 5 milions. A nosaltres ens costa de veure que aquests 5 milions puguin desplegar aquestes vint-i-quatre mesures. Però ens preocupa, i creiem que és l'assignatura pendent, com vostè també ja ens ho ha anunciat, la presència femenina en els càrrecs de presa de decisions. Per tant, ens agradaria que ens expliqués una mica millor quines són les mesures que tenen previstes per poder superar aquest deute pendent que tenim amb el país.

Tercer, ens preocupa també la situació de les entitats. I aquí discrepem de les xifres. Nosaltres també les hem avaluat, i el que veiem és que als pressupostos del 2023 es garantien fins a 34 milions d'euros en subvencions i, en canvi, en aquest pressupost que avui ens han presentat es garanteixen fins a 31 milions. Per tant, parlem de 3 milions d'euros menys. I, en tot cas, si no és així, espero que després ens ho pugui explicar, perquè el que no entenem és que al primer pressupost que presenta el Departament d'Esports es rebaixin les subvencions. Però, mentrestant, la realitat és una altra: les subvencions arriben tard, les entitats han d'avançar diners i els consells esportius estan al límit. I això no és consolidar el sistema, sinó que el tensionem i obliguem les entitats a treballar al límit. I el resultat és que l'esport de Catalunya, com el coneixem avui, no sobreviurà si no hi posem tots els recursos necessaris.

I li posaré un exemple –i, de fet, vostè s'hi ha referit–: el programa d'Esport Blanc Escolar, un programa que està planificat i que té un cost de setanta mil euros i que els consells han hagut d'avançar perquè aquests diners no arriben mai. Federacions, consells i entitats esportives que a dia d'avui viuen escanyats. I, davant d'això, davant d'aquest dèficit, el departament rebaixa les subvencions. I, si no, posterior, espero la seva explicació.

En resum, conseller, nou compromisos que ens va presentar i, un any i mig després, cap d'ells, o pocs, han estat materialitzats. I aquí tampoc no ens oblidem ni del reconeixement de les seleccions esportives catalanes ni de la llei de mecenatge, entre d'altres. Per tant, el que hem vist és nou compromisos i, de moment, zero execució. I aquest és el nostre balanç.

Però, abans d'acabar aquesta primera intervenció, voldríem traslladar-li també dos aspectes que ens preocupen i que no hem vist reflectits en els seus pressupostos. I avui, justament, l'Institut d'Estudis Catalans ha presentat un estudi on deien que el vint-i-cinc per cent dels joves només parla en català. Per tant, estem parlant que tres de cada quatre joves parlen castellà en l'àmbit esportiu. I aquest és un fet que ens preocupa i evidencia que vivim en plena emergència lingüística i que cal afrontar-la de manera transversal. I aquí n'hem parlat moltes vegades que el món de l'esport és part de la integració i de la cohesió social i, per tant, segurament, és l'àmbit en què més es pot treballar l'ús del català. I no hem vist en cap moment cap partida ni vostè s'hi ha referit amb prou determinació. Quines són les mesures que vostè pensa emprendre i si ho treballaran de manera coordinada amb el Departament de Política Lingüística.

I, per altra banda, també volíem entrar en la llei de mesures que acompanyen aquests pressupostos. Hem vist que, tal com ja ho havien anunciat, es planteja una modificació de l'actual llei de l'esport, aprovada pel Decret legislatiu 1/2000, per adaptar-la a l'estructura organitzativa actual i a la supressió del Consell Català de l'Esport, aspectes que compartim i que, a més a més, considerem que són coherents amb la nova estructura del departament. Ara bé, el que ens preocupa és que la nova llei de l'esport continua sense arribar. Fa un any i mig que en parlen, però encara no tenim calendari ni proposta concreta. I, davant d'aquest buit, el sector s'ha tornat a

posar per davant, perquè la iniciativa legislativa popular sobre la llei de l'esport s'ha tornat a activar i recentment la podem començar a debatre en aquest Parlament. Per tant, creiem que la reforma era urgent, i l'esport necessitava adaptar-se a les noves realitats, i això es tradueix en una nova llei de l'esport que, de moment, no ha arribat ni l'hem vist.

I, en relació amb la llei de mesures, també, tampoc veiem que abordini altres

Fitxer 6

qüestions normatives que el sector fa temps que reclama. Per exemple, les federacions d'esport de mar han demanat reiteradament canvis de la Llei 10/2019 per garantir la pràctica d'aquests esports a totes les costes catalanes davant la manca d'equipaments i de suport institucional, i avui tampoc veiem cap mesura en aquest sentit malgrat adquirir aquest compromís amb el sector, de fet, l'últim dia, fa una setmana i mitja, a la Festa de la Vela Catalana, així com tampoc veiem cap canvi legislatiu que permeti agilitzar la tramitació i simplificar la burocràcia, com pot ser, per exemple, l'aplicació del silenci administratiu. O, d'altra banda, avui també vostè s'hi ha referit, la professionalització de les juntes. Per què no han aportat cap canvi normatiu a la llei de mesures en aquest aspecte?

En definitiva, conseller, considerem que aquests pressupostos són insuficients i no responen als reptes globals que té el sector. I en la segona part seguirem debatent altres aspectes que no ens ha donat temps en aquesta.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada Montse Ortiz. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la seva portaveu, Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé. Moltíssimes gràcies. Moltes gràcies, conseller. Secretari. Una salutació també a tot l'equip que avui us acompanya.

I en primer lloc, li volem agrair tota l'explicació, l'exposició detallada del projecte de pressupost del Departament d'Esports per a aquest 2026, així com les prioritats i el funcionament del mateix departament. Avui aquesta compareixença hauria de servir per entrar al detall del contingut del pressupost, per poder-li traslladar per part nostra l'opinió sobre les diferents partides, xifres, plantejar-li dubtes si n'hi ha, i més tenint en compte la rellevància de l'esport a la nostra societat –òbviament, això ho compartim– com un element transversal que afecta i que influeix i que té un impacte en el benestar, en la salut, en la cohesió. Però ja saben que nosaltres no estem aquí, que en aquest moment de tramitació no estem aquí per poder parlar de tot això. Com hem reiterat els últims dies, i avui ho tornarem a fer, no es donen les condicions necessàries, no hi ha les garanties suficients per negociar aquests pressupostos, atès que el Govern, el seu Govern, no ha complert amb un dels compromisos cabdals de la investidura del president Illa com és el traspàs de la gestió en l'IRPF cap a Catalunya. Estem aquí perquè no s'han fet els deures. Han presentat un pressupost, sí, tenim el projecte en tramitació parlamentària, però ho han fet sense el compliment previ d'aquells acords i també sense aconseguir els suports previs en la tramitació pressupostària.

Anem a pams, perquè sí que volem fer algunes consideracions generals. Som conscients de la necessitat d'un país de tenir pressupostos, de tenir un pressupost al dia que pugui mobilitzar tots els recursos disponibles i posar-los al servei de la ciutadania i al servei de la garantia de l'estat del benestar en tots els àmbits de la nostra vida. De fet, més encara en un departament nou com el Departament d'Esports, com el seu departament. Ara bé, atès que vostès no tenen majoria parlamentària, uns pressupostos nous han de ser fruit d'un acord, d'un acord ampli que signifiqui, que impliqui, que sumi una majoria, i de moment sí que han construït una part d'aquest acord amb el grup dels Comuns, però això saben que no és suficient. I, per tant, aquí ve la primera gran pregunta que li fem, que ens fem tots plegats: quina credibilitat té arribar a un nou acord, com per exemple un nou acord de pressupostos, si no es compleixen els acords anteriors? Dit d'una altra manera, si un possible acord per al pressupost del 2026 se sostingués sobre la base d'un acord previ que no s'ha complert, quin valor tindria aquest nou acord? Perquè seria paper mullat. S'estaria dient que s'estaria reconeixent que potser no es compleix i

que no passa res. I creiem que això la ciutadania de Catalunya no s'ho mereix. De fet, no ens ho mereixem cap dels grups parlamentaris que treballem per poder arribar a acords i que es puguin complir.

Una segona reflexió o consideració. Creiem que vam signar un molt bon acord en el marc de la investidura del president Illa, que per nosaltres donava sentit a aquesta legislatura perquè era un clar avenç tangible en sobirania nacional i sobirania social per a Catalunya, entre d'altres qüestions, perquè hi van haver moltes coses, però avui fixem l'atenció en el finançament singular i en la recaptació dels impostos per a Catalunya. Per cert, sigui dit de passada, que aquell acord per a la investidura va propiciar la formació d'un Govern amb la creació de la conselleria d'Esports, cosa que, com ja hem dit altres vegades, celebrem.

Els pressupostos d'un país són importants, però a Catalunya, els pressupostos, per expansius que siguin, com aquests que presenten ho són en l'àmbit global de tota la Generalitat i també, en menor mesura, però també al seu departament... Deia que aquests pressupostos a Catalunya, per molt expansius que siguin, sempre estan limitats per una crònica manca de recursos a causa del dèficit fiscal, 21.000 milions d'euros anuals, i la manca de sobirania que patim. Per tant, sense més recursos, sense poder disposar d'aquests recursos fruit del dèficit fiscal, sense més sobirania, no es poden afrontar amb garanties les crisis socials i econòmiques. Entre altres coses, per això nosaltres som independentistes. L'acord que vam signar, l'hi comentava abans, contenia avenços reals i tangibles en sobirania fiscal i econòmica, un nou sistema de finançament singular per a Catalunya i la recaptació dels impostos al centre, començant per l'IRPF. I ho vam acordar, s'hi van comprometre. S'hi va comprometre el PSOE, per cert, també. Per això vostès haurien de ser els primers interessats en complir aquells acords. La paraula... Complir amb la paraula donada i per generar confiança, però sobretot complir perquè significaria també que vostès podrien disposar de més recursos per a l'esport a Catalunya. Per a més i millors equipaments esportius, també per a més suport a les federacions o als consells esportius, als clubs, per a l'impuls de l'esport femení, per a l'esport inclusiu i per a tots aquests projectes en alt rendiment, en grans esdeveniments o en tots els projectes que ens explicava, com la recepta també esportiva. Si tinguéssim tots aquells diners, també podríem invertir-los molt en l'àmbit de l'esport. Per això l'hi

deia: vostès haurien de ser els primers interessats en que es complissin aquells acords.

Tercera reflexió. Ara no es donen les garanties per fer aquesta negociació i veure a on arribem, però nosaltres estem disposats a negociar quan es compleixi. A Esquerra Republicana ja ho saben que som previsibles, que som coherents. De fet, creiem en la política útil. Ni el «no a tot» ni el «com pitjor millor» a nosaltres ens defineix, ans al contrari, i crec que em remeto a tots els acords que hem fet fins a arribar fins aquí. Som els dels acords, som els dels consensos. Però, és clar, els acords només tenen sentit quan es compleixen. No diem res nou ara, no ens inventem una B-40, un quart cinturó per desgastar políticament o no ens inventem tampoc un casino que faci impossible un acord, sinó que reclamem que es compleixi allò pactat, allò acordat, allò signat, allò assumit privadament i públicament. Per això creiem que no estem en un moment en què vagi de pressionar o de fer xantatge emocional o de gesticular, perquè tot això no funcionarà. La pressió no ha de ser per a Esquerra o no ha de ser per a qualsevol grup concret d'aquesta comissió, sinó que creiem que l'han de dirigir, també vostès tenen part de responsabilitat, cap al PSOE perquè compleixi aquesta part del tracte, aquesta part de l'acord. I perquè es deixi, per tant, de supeditar Catalunya als interessos electorals del PSOE en el marc de l'Estat. Pressionin el PSOE perquè compleixi la seva part del tracte, li deia. I l'hi reitero: nosaltres volem negociar els pressupostos. Ho volíem fer abans de que els aprovessin a Govern. Per cert, han presentat aquest projecte sense els suports necessaris, abans ho deia. Això a vegades no és gaire prudent, però en tot cas som aquí. Volíem, deia, negociar aquests pressupostos abans de que s'aprovessin a Govern. Ho volem seguir fent en la tramitació parlamentària. La mà estesa per part nostra hi és i no ens aixecarem de la taula. Però clar, s'ha de complir. Volem negociar-los amb qui compleixi els pactes subscrits. Així és com es genera la confiança, sobretot també en contextos de desafecció, de frustració, de populismes i, fins i tot, de demagògia. Es genera confiança també arribant a acords i complint-los. I no només és confiança entre nosaltres, que ja seria prou important, sinó sobretot amb la ciutadania del nostre país.

Per tant, crec que ha quedat bastant clar. Vostès volen pressupostos, crec que és evident que sí. Nosaltres també, i ho diem amb sinceritat. Si volen el nostre vot per

aprovar-los, que suposo que sí, compleixin amb la paraula donada. Perquè tan important és tenir pressupostos un any per poder desplegar tot el que ens han dit com disposar per sempre dels recursos que generem i que paguem els catalans a través de l'IRPF per poder-los invertir a Catalunya. Per tant, quan es donin les condicions, quan es compleixi, hi serem com sempre hi som la gent d'Esquerra Republicana, però fins ara els hi hem de reclamar que es compleixi per seguir avançant.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Vilalta. És el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i el seu portaveu, el senyor Pau Navarro.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Agrair al conseller Álvarez les seves explicacions, que he seguit molt atentament. Començaré fent una valoració global del conjunt del pressupost i posteriorment entraré a la part esportiva. Nosaltres considerem que el Govern ens porta uns pressupostos que arriben tard, molt tard, i que arriben sense una direcció política clara. Un any i mig que ha trigat el Govern de Salvador Illa a presentar uns comptes i, sincerament... Para este viaje no hacían falta alforjas. Un any i mig en què Catalunya ha estat governada amb improvisació, amb pedaços, a cop de decret i amb una promesa de nova etapa que ja no es creu ningú. Se'ns parlava de recuperar la normalitat institucional, d'un Govern per a tothom, però la realitat és que aquest Govern és dèbil, molt dèbil: dependència dels seus socis, por d'incomodar els aliats i una absència absoluta de lideratge.

I avui, quan finalment arriben els pressupostos, el que veiem és que no són els pressupostos de la normalitat ni de l'estabilitat ni del canvi. Són els pressupostos de la continuïtat i de la renúncia i de la submissió. Perquè aquest Govern, conseller, no governa. Aquest Govern és governat. És governat per l'extrema esquerra dels Comuns i és governat pels seus pactes permanents amb el separatisme. I veurem fins on estan disposats vostès a arribar ara perquè Esquerra Republicana els aprovi el pressupost, perquè aquesta legislatura neix d'un pacte de conveniència entre socialistes, comunistes i separatistes. Un pacte que no respon a un projecte

compartit per millorar la vida dels catalans, sinó a una única obsessió, que és la de mantenir el poder. I tot i aquesta mena de martingala que ens ofereixen avui PSC i Esquerra Republicana, em temo que aquesta conveniència continuarà tot el que queda de legislatura. Perquè no s'enganyin, tots vostès tenen el mateix objectiu: mantenir al senyor Salvador Illa a la Generalitat i a Pedro Sánchez a la Moncloa, encara que això impliqui continuar cedint competències, continuar blanquejant el separatisme o continuar incrementant la pressió fiscal sobre les famílies.

Salvador Illa ha decidit convertir-se en el gestor obedient del règim que el separatisme ha estat construint durant l'última dècada. Un president que ha decidit que és millor no molestar ningú del seu tripartit abans que defensar els interessos dels catalans, perquè estem davant d'un pressupost que perpetua exactament les mateixes polítiques que s'han aplicat fins ara. El Govern recaptarà més, i recaptarà més gràcies a l'esforç de la gent. I això no és just. No és just perquè no hi ha cap mena de voluntat de retornar a la gent aquest esforç en forma d'alleujament fiscal. Aquest pressupost, conseller, no és un pressupost del canvi. És un pressupost que consolida l'asfíxia fiscal. No hi ha ni una sola rebaixa d'impostos. Ni una. No s'elimina cap impost propi, ni tan sols aquells que pràcticament no recapten res, però que simbolitzen una manera de governar basada en gravar-ho absolutament tot.

La setmana passada mateix vam debatre en aquest Parlament la proposició de llei del Partit Popular per eliminar l'impost de successions i així poder ajudar a les famílies. Però tots els partits d'esquerra hi van votar en contra, absolutament tots, tot i que una majoria dels catalans volen eliminar aquest impost perquè el consideren del tot injust. I mentre les famílies continuen pagant, el Govern continua gastant. I no en allò que importa, sinó en allò que els convé políticament. Més diners per a la maquinària de propaganda, més diners per a estructures ideològiques, més diners per a les ambaixades que no serveixen per a res, més diners per a TV3 i per a tots els mitjans de comunicació afins. Que, per cert, per regar de subvencions els mitjans privats sempre hi ha diners. En aquest cas, en aquest pressupost, 16 milions d'euros per als mitjans de comunicació privats que els són afins. Apliquen vostès la mateixa lògica de sempre: primer la menjadora i després els ciutadans. I mentre tot això passa, els serveis públics a Catalunya continuen empitjorant. Sanitat col·lapsada amb llistes d'espera, educació que continua perdent qualitat i resultats i la gent

continua morint sense la prestació de dependència. I els trens [#], evidentment, segueixen sense arribar. I vostès, en lloc de prioritzar el que importa, continuen alimentant una estructura política que és cada vegada més gran, més cara i més ineficient.

Però si hi ha un àmbit on aquesta manca de projecte es veu amb especial claredat és en l'esport. I aquí, conseller, és on li he d'exigir responsabilitat a vostè directament. Vostè presenta un pressupost *a bombo y platillo* dient que és un dels més grans de la història de l'esport. Però quan ho mirem amb rigor la realitat és la que és, i és que la despesa esportiva continua sent marginal, continua representant només el 0,2 per cent del pressupost total de la Generalitat de Catalunya, exactament igual que l'any 2023, quan no hi havia conselleria pròpia i el pes de l'esport estava simplement en una secretaria general. I això, conseller, és una decepció profunda, perquè el sector esportiu fa anys que reclama ser escoltat, fa anys que reclama una aposta real per l'esport, fa anys que denuncia que Catalunya ha perdut més de 1.000 milions d'euros en inversió esportiva, més de 1.000 milions d'euros que no s'han destinat a modernitzar les instal·lacions, a construir equipaments nous, a adaptar espais municipals o a impulsar l'esport base. I vostès, en lloc de revertir aquesta situació, amb el pressupost que ens presenten la perpetuen. Després tenim el famós pla de xoc per a les instal·lacions esportives, un pla de xoc de 28 milions d'euros. Sí que és cert que es preveu que en propers pressupostos s'ampliï, però de moment el que hi ha consolidat són 28 milions. I conseller, vostè sap perfectament que amb 28 milions no es pot fer cap pla de xoc, amb 28 milions

Fitxer 7

es poden fer pedaços puntuals, es poden posar tiretes, però el que necessita el nostre sistema esportiu és una cirurgia major.

Però el que més ens ha sorprès de tot aquest pressupost esportiu és la disposició addicional 26, les actuacions subjectes a disponibilitats pressupostàries, un llistat de divuit actuacions, que són divuit, però com podrien ser tres-centes, que són, evidentment, imprescindibles pel dia a dia del sector: canvis de gespa, millores de vestidors, reformes de pavellons, piscines, pistes poliesportives, actuacions

bàsiques que els municipis reclamen des de fa anys. Però totes, absolutament totes, estan condicionades, com deia, a la disponibilitat pressupostària. És a dir, que no hi ha diners garantits. No hi ha una partida consolidada, no hi ha cap mena de compromís ferm. És una llista de bones intencions sense cap mena de garantia. És màrqueting, és màrqueting polític, conseller. És un: «Ja ho farem si podem», que en política tots sabem què significa, que sol ser un «no ho farem».

I la suma total d'aquestes actuacions és de poc més de 9 milions d'euros. No estem parlant tampoc d'un gran pressupost, i ni això són capaçs de blindar. I després volen que ens creguem que aquest govern aposta per l'esport. Miri, conseller, si realment volen garantir aquestes actuacions, només calia prioritzar. Només calia reordenar. Només calia treure els diners d'on sobren, del pacte nacional per a la llengua, de les ambaixades, de la propaganda institucional o de les subvencions ideològiques. D'aquí sí que en sobren, de diners. Però vostès prefereixen mantenir intacta la maquinària política abans que invertir en allò que realment importa: en els clubs, en les federacions, en els municipis i en les famílies que cada setmana aixequen la persiana de l'esport base.

I el que ens sembla, també, greu és que aquest pressupost tampoc inclou cap mesura per facilitar l'accés a l'esport als joves i famílies, cap deducció fiscal, cap bonificació, cap incentiu directe, absolutament res, quan el que caldria és exactament això, fomentar la pràctica esportiva com a política de salut pública, com a eina de cohesió social i com a mecanisme de prevenció com a motor econòmic. L'esport no és una despesa, conseller, ja ho sap. L'esport és salut, amb valors, en convivència. Però per vostès continua sent, com li dic, una partida residual subordinada a les prioritats del seu tripartit.

Conseller, aquests no són els pressupostos que Catalunya necessita. No són els pressupostos que el sector esportiu esperava. No són els pressupostos que vostè havia insinuat que faria quan es parlava d'aquesta nova etapa. Són uns pressupostos que perpetuen la decadència, que consoliden l'asfíxia fiscal a les famílies, que mantenen la maquinària política i que protegeixen els interessos dels seus socis, i que continuen condemnant l'esport català a seguir sent una política marginal en el conjunt del Govern.

Des del Partit Popular, creiem en una altra manera de governar: menys impostos, més eficiència, menys propaganda i molta menys gestió. Creiem en un govern que escolti el sector esportiu, que garanteixi les inversions, que simplifiqui tràmits i que entengui que l'esport és salut, és educació, és cohesió i és futur. I per tot això, evidentment, hem presentat una esmena a la totalitat a aquest pressupost, perquè Catalunya necessita un pressupost que canviï les prioritats, que abaixi impostos a la gent i que posi les persones al centre del debat polític.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn, ara, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya; el seu portaveu, el senyor Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Gràcies, conseller i secretari general, l'equip de la conselleria que avui ens acompanya.

Des de VOX, ja ho hem anunciat a totes les compareixences que hem tingut fins ara, i aquesta no serà menys. Presentem una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, en aquesta partida també, concretament, perquè considerem que no responen a les veritables necessitats que té l'esport a Catalunya. I ho saben, que VOX és un partit ambiciós. Amb totes les propostes que portem aquí som ambiciosos i nosaltres no ens conformem, precisament, amb engrunes a canvi d'alts càrrecs, que sembla que és el que hi ha en aquests pressupostos.

Lluny de servir als esportistes, als clubs, a les famílies que sostenen l'esport base a casa nostra, aquests pressupostos serveixen, precisament, per alimentar una nova estructura administrativa, més burocràcia i encara més aparell polític. I no hi ha millor exemple d'això que la creació d'un nou Departament d'Esports. Hom podria pensar, doncs, que aquesta nova estructura s'ha creat per reforçar l'esport base, per ajudar aquests clubs, per millorar les instal·lacions esportives dels nostres municipis. Hem sentit moltes declaracions, pocs resultats. Però, quan analitzem els pressupostos amb detall, la realitat és ben diferent. Aquesta conselleria està més pensada per

protegir els interessos particulars, per protegir pactes de govern..., capaç de servir als esportistes.

El primer que trobem és la creació d'un nou servei, el Gabinet de Secretaria General d'Esports, que comptarà amb trenta llocs de treball, pressupostats per a aquest 2026 i amb un cost consolidat de 2,48 milions d'euros. És a dir, gairebé 2 milions i mig d'euros destinats exclusivament a mantenir una estructura administrativa d'un nou departament. I algú pot pensar, doncs, veient el general dels pressupostos: «Potser no és tant, 2 milions i mig d'euros». I és que l'any 2023 aquestes funcions ja estaven integrades dins de l'estructura de Presidència. Però ara, amb la creació d'aquest nou departament propi, vostès han multiplicat aquesta cúpula administrativa: gabinets, secretaries, serveis tècnics, estructura directiva, etcètera. Més despatxos, més càrrecs, més burocràcia.

Mentrestant, el teixit esportiu real, el que sosté el dia a dia l'esport a Catalunya, rep cada cop menys suport. Si analitzem els pressupostos del Consell Català de l'Esport, que és el principal instrument de suport als clubs i les federacions, trobem una dada molt significativa, i és que l'any 2023 les transferències a les famílies i entitats sense ànim de lucre pujaven fins als 37,7 milions d'euros. En canvi, en aquest 2022, i si no vostè ho expliqui exactament, aquesta xifra es redueix fins als 33,4 milions d'euros. És a dir, 4,3 milions menys per a clubs i per a federacions. I això passa tot i que el pressupost global d'aquest departament, doncs, ha augmentat també de manera considerable.

Per tant, la pregunta és evident: on va a parar tot aquest increment del pressupost? Perquè, mentre augmenta el pressupost global del departament, disminueix el suport directe al teixit esportiu. I, a més, ni tan sols els recursos pressupostats moltes vegades arriben a temps, això si arriben. Les dades d'execució del mateix departament són molt clares, conseller: el 31 d'octubre de 2025, el programa d'activitat física i esport tenia un pressupost definitiu de 105 milions d'euros, el 31 d'octubre. No obstant això, les obligacions reconegudes amb prou feines arribaven als 61 milions, és a dir, una execució del 58,6 per cent a dos mesos de tancar l'exercici. Això demostra que moltes ajudes arriben tard, es tramiten a última hora o directament veiem que no arriben, i això genera una gran incertesa. Els clubs més

grans potser sí que tenen aquesta possibilitat d'avançar els diners, però els més petits o els avancen de les seves butxaques o se'n van en orris.

Mentrestant, vostès destinen milions d'euros a qüestions que tenen poc a veure amb l'esport. Un exemple molt clar el trobem..., 7,9 milions d'euros destinats a actuacions de transformació feminista a l'esport; més de 100 milions d'euros destinats a reforçar gabinets de gènere, plans hidrològics, programes que responen a una agenda política i no a les necessitats reals de l'esport base dels clubs i les federacions. I tot això mentre moltes instal·lacions esportives dels nostres municipis, doncs, necessiten reformes urgents o mentre molts clubs estan tenint dificultats per sostenir la seva activitat diària.

Però la instrumentalització política de l'esport no acaba aquí i la memòria pressupostària que vostès mateixos estableixen com a objectiu estratègic és promoure les seleccions esportives catalanes i el seu reconeixement internacional. I, per fer-ho, anuncien la creació de la nova oficina específica dins el Consell Català de l'Esport. És a dir, pretenen utilitzar l'esport, igual que fan tots els seus socis, com una eina del projecte separatista, intentant construir aquesta projecció internacional paral·lela que no té cap tipus de sentit dins del marc esportiu espanyol. I ho hem vist amb els medallistes d'aquests Jocs Olímpics, que ho feien orgullosos, amb els seus colors, els colors que sentim tots els catalans.

Volen convertir els nostres esportistes en ambaixadors d'un projecte polític, fracturant la unitat esportiva d'Espanya i malgastant recursos públics pel camí amb una quimera que no ens porta enlloc. Des de VOX, defensem una visió molt diferent de l'esport. Creiem que l'esport ha d'estar basat en l'esport, en la superació personal, amb la salut, en els valors, no de boca, sinó realment; un esport que reforci el teixit associatiu, que doni suport als clubs, que faciliti l'accés a la pràctica esportiva i que garanteixi les instal·lacions esportives dignes a tot el territori, sense importar on hagin nascut i quin esport vulguin practicar; un esport que uneixi tots els espanyols, que no s'utilitzi per dividir-nos. Per això, creiem que el problema d'aquests pressupostos no és només una qüestió de xifres, sinó de prioritats, senyor conseller. La qüestió són les prioritats.

Mentre creix la burocràcia, la burocràcia redueix el suport directe als clubs i les federacions. Mentre es creen nous gabinets i estructures administratives, moltes entitats esportives continuen esperant ajudes, que arriben tard o, ho repeteixo, no arriben. I mentre es destinen milions a programes ideològics, a projectes de projecció internacional de les seleccions catalanes, l'esport base continua lluitant amb recursos molt limitats.

Per això, des del Grup Parlamentari de VOX, doncs, hem presentat aquesta esmena a la totalitat als pressupostos, perquè Catalunya no necessita més estructures administratives per col·locar càrrecs polítics. El que necessita és un suport real al teixit esportiu, als clubs, als esportistes i a les famílies, que cada cap de setmana sostenen l'esport als nostres pobles i a les nostres ciutats.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara fem canvi de la presidència per tal que aquest diputat pugui intervenir.

El vicepresident

Bon dia. Té la paraula el diputat del Grup Parlamentari Comuns, Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé; gràcies, conseller, secretari, per avui tenir la seva presència per debatre sobre aquesta proposta de pressupost.

Crec que és important que marquem que el que discutim o del que parlem avui no són només xifres, sinó que del que es tracta és, en general, doncs, de si la gent podrà pagar el lloguer, si podrà arribar a la feina en un tren que funcioni, si serà atesa a temps a la sanitat o si tindrà resposta de l'Administració en una qüestió que per nosaltres sempre hem situat com un dret, com és el dret a l'esport i a la salut, no? D'això és del que, en definitiva, van aquests pressupostos.

Per tant, quin hauria de ser? O, dit d'una altra manera, quin hauria de ser l'objectiu de la política, especialment en uns moments com els que ens trobem?, aprofito per dir, en un context d'incertesa internacional, que, segurament, tindrà repercussions

en el dia a dia de la vida de la gent. Doncs, senzillament, el que hauria de fer la política és fer més fàcil la vida de la gent que viu del seu treball i, en definitiva, a la classe treballadora.

El nostre objectiu, l'objectiu de Comuns amb aquest acord de pressupostos que hem assolit, és que els catalans i les catalanes notin això en el seu dia a dia, que les polítiques públiques milloren la seva vida. I aquesta és la manera més efectiva de fer front als principals tres problemes que, al nostre entendre, té Catalunya i, per tant, també diria la democràcia mateixa.

El primer problema són les desigualtats: desigualtats socials, de gènere i desigualtats territorials. Malgrat l'increment del salari mínim, malgrat la reducció de la temporalitat en l'atur, persisteixen les desigualtats. I ho fan, sobretot, pels preus de l'habitatge i perquè el creixement econòmic i l'increment del cost de la vida es reparteixen de forma desigual: beneficis empresarials que creixen molt, però salaris que no ho fan de la mateixa manera. Per tant, aquesta prosperitat no arriba a tothom per igual. Va per barris. I uns serveis públics i unes prestacions socials que encara avui dia no són prou efectius per fer efectiva aquesta reducció de les desigualtats.

Un segon problema, que és l'emergència climàtica. Catalunya no pot quedar enrere de la revolució renovable i cal impulsar una política ambiciosa de descarbonització i d'adaptació climàtica. Qui ho negui està fora de la realitat i és un irresponsable, i qui no actui, i és responsabilitat de tothom, posa en risc a nosaltres i sobretot a les futures generacions. L'adaptació climàtica vol dir també protecció, refugis climàtics, ombra i verd a les ciutats, gestió forestal i resiliència de les infraestructures. I aquí també parlem d'aquelles infraestructures o d'aquells equipaments que tenen a veure amb l'esport.

I un tercer problema, que és la desafecció cap a la política, una desafecció que es provoca, en bona part, per la desconexió que massa sovint hi ha entre la política institucional i la vida quotidiana de la gent. La gent se sent maltractada perquè ha de perdre hores de la seva vida en un tren o perquè espera massa temps, per exemple, un tractament sanitari que necessita. Cal protegir la democràcia d'una extrema dreta que vol degradar les institucions amb l'antipolítica i que té un únic programa: l'odi, l'enfrontament i la divisió. I creiem que, en aquests moments, també per

responsabilitat democràtica i antifeixista, és necessari que Catalunya tingui pressupostos.

Habitatge, trens, serveis públics i transició ecològica. I en aquests àmbits és amb els que es decideix la legislatura, i això ha estat el gruix de la nostra negociació. Nosaltres hem fet la nostra part de feina i ara cal que la resta de forces que volen estabilitat, volen progrés i volen democràcia arribin a un acord. Catalunya necessita avançar en la gestió dels impostos, sí, és evident, però els catalans i les catalanes necessiten també, amb urgència, més recursos que millorin els serveis públics. I aquest pressupost els posa [#] sobre la taula.

El pressupost 2026, 49.162 milions d'euros, 9.126 milions

Fitxer 8

més que el 2023, que és el darrer pressupost aprovat, és a dir, un increment del 22,8 per cent, i es preveuen 4.146 milions d'euros d'inversió. I això és especialment rellevant perquè, malgrat la fi del programa Next Generation, el volum d'inversió supera el del 23 i, de fet, la inversió creix un quaranta-cinc per cent respecte d'aquell any.

Aquests no són els pressupostos que hauríem fet els Comuns si tinguéssim prou majoria per impulsar-los, però sí que tenen en bona mesura el nostre segell, perquè, com deia, al final d'això va la política, que es noti al lloguer, que es noti al tren, que es noti al CAP, que es noti a l'equipament. Per això els pressupostos han de ser aquesta eina de redistribució, protegir qui està més exposat i, al mateix temps, reforçar els serveis públics que garanteixen oportunitats. I aquest hauria de ser el criteri: que la política es noti, es noti de veritat, en el dia a dia.

Volem posar en valor sobre aquest acord assolit els Comuns amb el grup socialista, amb el Govern, perquè en l'àmbit esportiu també és un acord que va al centre del que importa, en el sentit de que serveix per ampliar drets. Entendre també, com deia al principi, l'esport com un dret, com una política pública de salut i de cohesió i com una eina d'igualtat real. Això no pot quedar en bones intencions. S'ha de traduir en

un pressupost estable, amb programes eficients i amb equipaments que responguin a la Catalunya d'avui.

Vull destacar cinc aspectes dels pressupostos del departament que formen part d'aquest acord dels Comuns. Primer, estabilitzar el teixit esportiu local amb un finançament plurianual. El sistema esportiu català el sostenen sobretot els clubs petits i l'esport de base, els que formen infants i joves, els que creen comunitat, els que fan barri i fan poble, però massa sovint viuen amb una precarietat estructural. I això ho sabem tothom: subvencions puntuals, incertesa anual i la dificultat per mantenir fins i tot allò mínim. Per això, l'acord aposta pel finançament estable i plurianual que permeti planificar i garantir elements bàsics, tècnics i monitors, assegurances, ús i manteniments d'espais. Per tant, també una estructura mínima.

I aquí hi ha un punt clau: els diners públics han d'anar lligats a condicions públiques. Parlem de transparència, evidentment, però també de convivència i d'inclusió. El missatge és clar: suport als clubs, però amb responsabilitat i amb drets garantits.

Segon, impulsar la igualtat efectiva i l'esport femení. Si volem un sistema esportiu modern, la igualtat no pot ser un annex, ha de ser criteri central de política pública. Per això hem defensat que les línies d'ajuts incorporin condicionalitat amb plans d'igualtat reals, amb mesures i seguiment, i que hi hagi suport específic als equips femenins, perquè avui encara hi ha una desigualtat d'oportunitats, de recursos i de visibilitat. I la igualtat també, i s'hi ha referit el conseller, és poder i lideratge. Necessitem programes perquè hi hagi més dones entrenadores, àrbitres i, sobretot, també directives. No és només que hi hagi més nenes practicant esport, és que puguin créixer, puguin competir, i, per tant, puguin dirigir, arbitrar i decidir.

Tercer, eliminar barreres d'accés, especialment per a infants i joves migrants i famílies vulnerables. Si l'esport és un dret, no podem normalitzar que hi hagi infants que quedin fora per barreres que són molt concretes: quotes, equipacions, desplaçaments, burocràcia, manca d'informació o de vegades fins i tot també pors i estigmes. I aquí calen mesures d'accés universal i, sobretot, pràctiques: beques de quota i material, suport per facilitar les inscripcions, mediació comunitària també, quan calgui, i programes d'acollida esportiva en coordinació amb els municipis, les escoles i les entitats.

I torno a la idea de la condicionalitat: cap euro públic pot servir per sostenir entorns on hi hagi discriminació. L'accés i la igualtat d'oportunitats s'ha de garantir de manera efectiva, no de forma només declarativa.

Quart, un nou pla d'infraestructures esportives amb mirada de diversitat, flexibilitat i proximitat. És evident que les necessitats d'avui no són les de fa dècades i si volem ampliar la pràctica esportiva i diversificar-la, necessitem equipaments més polivalents i més adaptables que serveixin per a diferents disciplines, per a diferents edats i també per a diferents usos. I això vol dir incorporar una mirada clara, d'accessibilitat universal i també de perspectiva de gènere i de seguretat, no només en els usos esportius, sinó també com la gent arriba, la il·luminació, la sensació de seguretat, configuració d'espais i vestidors i la gestió horària perquè els equipaments siguin realment per a tothom.

I vol dir, sobretot, proximitat. No passa tot per grans equipaments. També calen espais esportius de barri, pistes obertes, instal·lacions petites ben distribuïdes i, quan sigui viable, fórmules de gestió compartida amb equipaments escolars.

Cinquè, l'esport com a espai segur de convivència i de valors. Quan parlem d'esport de base parlem d'un espai educatiu també, i, per tant, aquest espai educatiu ha de ser un espai segur. Això implica reforçar les mesures contra les violències, el racisme i la LGTBIfòbia, amb protocols, amb formació i amb criteris clars, especialment en aquelles entitats que, com deia, reben finançament públic.

I ho dic clar: no hi ha diners públics sense entorns segurs i lliures de discriminació. La convivència no és un complement, és el cor de qualsevol política esportiva que vulgui ser pública i democràtica.

En definitiva, aquests pressupostos han de servir per dues coses alhora: redistribuir millor, protegint qui està més exposat i reforçant els serveis públics, però també redistribuint, canviant les regles perquè el país no fabriqui desigualtats cada mes. I aquí és important reiterar que el país necessita pressupostos, que són una decisió política sobre qui protegeixes, a qui prioritzes i quines oportunitats garanteixes.

I els Comuns li demanem al Govern –ho estem fent en les diverses comissions– dues coses: que arribin a un acord amb Esquerra Republicana de Catalunya per tal

d'aprovar aquesta llei de pressupostos i que segueixin avançant amb els acords d'investidura, tant els d'Esquerra Republicana de Catalunya com els dels Comuns.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Simplement, per aclarir: la substitució realitzada s'ha fet d'acord amb la lletrada i d'acord amb l'article 50.4 del Reglament, donat que avui no hi és el vicepresident i que el president és l'únic membre del grup parlamentari, i així acordar que es pot fer només als efectes del seu punt aquesta substitució. Ho aclareixo, perquè potser ha generat dubtes, perquè no és l'habitual. Gràcies.

Ara té la paraula el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar... Aliança... Disculpi, és que no hi estic acostumat. Té la paraula el Grup Parlamentari Aliança Catalana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies. Gràcies, conseller, secretari general... Aliança Catalana volem parlar de responsabilitat. El que ens presenten com a pressupost és la conseqüència d'un sistema que limita el futur de Catalunya. Hi ha una veritat que no podem amagar: Catalunya no és un país pobre; Catalunya és un país empobrit per un sistema que ens pren cada any més de 20.000 milions d'euros –20.000 cada any.

I davant d'aquesta realitat, la primera pregunta que ens hauríem de fer és: com pot ser que un país que genera tanta riquesa no disposi dels recursos que genera? Quin seria el pressupost de Catalunya si poguéssim gestionar íntegrament tots els nostres recursos? Parlaríem de prop de 70.000 milions d'euros anuals. És el que cada any desapareix del nostre sistema econòmic, i ens demanen que celebrem el pressupost més gran de la història mentre cada any desapareix l'equivalent de la meitat d'aquest pressupost?

Aquesta és la factura de la dependència. Això significa que cada any Catalunya paga per sostenir el sistema del deute. Per què Catalunya s'ha d'endeutar per mantenir els serveis públics si és una de les economies més productives del sud d'Europa? La resposta és incòmoda. Primer, ens prenen els recursos, després ens fan endeutar i finalment ens cobren els interessos pel que ja ens havien pres. No és un problema

econòmic; és un problema polític i també de responsabilitat, responsabilitat política i responsabilitat civil.

Durant dècades hem sentit promeses: promeses d'inversions, de millores, de finançament, d'infraestructures, de compliments d'acords, acords signats, acords, enunciats i acords reiteradament incomplets. I aquí apareix una altra pregunta: quantes vegades més ha d'incomplir l'Estat dels seus compromisos amb Catalunya sense que passi absolutament res? Perquè fins ara hem parlat molt de responsabilitat política, però potser ha arribat el moment de parlar també de responsabilitat civil. Responsabilitat civil pels incompliments reiterats, pels compromisos signats que no s'han executat, per dècades d'inversions promeses i promeses no realitzades. I Aliança Catalana ens preguntem: qui respon pels danys econòmics causats per aquest incompliment?

L'esport, com a exemple de límit del sistema, amb un pressupost de 144 milions d'euros. I amb aquests diners pretenen sostenir l'esport base, les federacions, els clubs, les instal·lacions, els programes esportius d'esport femení i els d'esdeveniments internacionals. És acceptable que un país de 8 milions d'habitants destini només aquesta quantitat a una política tan essencial com és l'esport?

L'esport no és un luxe, és cohesió social, és educació en valors. Quan un infant entra en un club esportiu, no només aprèn a competir; aprèn esforç, disciplina, respecte, i això construeix país. Però quan un país no pot intervenir en l'esport del seu jovent, el problema ja no és pressupostari, el problema és de dignitat nacional.

Un país que transfereix cada any una part tan gran de la seva riquesa s'acaba debilitant. Les infraestructures s'endarrereixen, els serveis es tensionen, la competitivitat disminueix i lentament apareix una realitat molt perillosa: l'empobriment progressiu d'una societat que havia de ser el motor econòmic.

Volen continuar administrant les limitacions d'un sistema injust o volen començar a defensar els interessos del nostre país amb determinació? Catalunya no té un problema de talent, no té un problema de capacitat econòmica, no té un problema de gent que no treballi. El que té Catalunya és un problema de drenatge de recursos, i se'ns demana que avalem uns pressupostos que, en el millor dels casos, administren les limitacions d'aquest sistema. Els catalans no mereixem que se'ns

administrin limitacions. Mereixem poder desenvolupar tot el seu potencial, perquè quan un país genera riquesa però no pot invertir-la en el seu futur, el país es frena, les infraestructures s'envelleixen, els serveis es tensionen i la societat acaba normalitzant allò que no hauria de ser normal.

Quants anys més ha de continuar Catalunya pagant com una economia líder mentre se la tracta pressupostàriament com una autonomia limitada? No poden continuar administrant aquesta misèria mentre Catalunya genera riquesa.

I per això Aliança Catalana acabarem amb una reflexió molt clara: senyor conseller, amb aquests pressupostos els catalans com a molt podem mantenir les infraestructures precaritzades que ja tenim. I aquesta és la gran diferència entre administrar el present i constituir el futur.

El president

[#]

José Ignacio Aparicio Ciria

Moltes gràcies, president. Gràcies, conseller, per la seva compareixença i per l'exposició detallada del pressupost del Departament d'Esports. Gràcies també al secretari general i a tot l'equip que us acompanya, el que està aquí i el que està a les vostres seus i als vostres equipaments treballant cada dia.

Abans de res, volia felicitar el nostre flamant campió olímpic, l'Oriol Cardona, i a tots els esportistes catalans que es van deixar la pell a Cortina d'Ampezzo, un orgull, al final, per a tots nosaltres.

Avui no estem parlant d'un pressupost qualsevol; estem parlant d'un pressupost de país, d'un pressupost que defineix un model de Catalunya, una Catalunya que vol créixer, que vol avançar, que vol cohesió i que vol prosperitat compartida. I això no és retòrica; és política pública, és planificació i, al final, en definitiva, és pressupost.

Aquest pressupost, és fruit d'un acord polític ampli entre el Govern i els Comuns, i també d'un acord social i econòmic amb els agents socials de Catalunya, que incorpora vuitanta-sis mesures per impulsar l'activitat econòmica, la indústria, l'ocupació, la formació professional i les polítiques socials. És un acord que demostra que el Govern del president Illa treballa per arribar a consensos, per oferir solucions

i per governar per a la majoria social del país. Un acord ampli però insuficient de moment; de moment, en seu parlamentària.

Però pensem la responsabilitat, les aspiracions de millora que compartim i l'esforç de tothom faran que aconseguim un acord ampli i suficient per aprovar aquests pressupostos tan bons com necessaris. Estem compromesos en complir els acords i tothom sap que fins ara s'han complert i s'estan treballant la gran majoria. Estic segur que cadascú farà el més adient, sobretot per a la ciutadania de Catalunya.

El conseller ho ha dit al final; nosaltres ho diem al principi: estem totalment d'acord i compromesos en el plantejament de posar l'esportista al centre. Això significa no només valorar l'èxit esportiu, sinó valorar la dimensió personal de tots ells, amb totes les seves necessitats, tant esportives com humanes. I és en aquest marc de posar les persones al centre que el pressupost global de la Generalitat per al 2026 arriba pràcticament als 50 milions d'euros –falta 1 milió, nou-cents mil euros–, el més alt de la història, amb un increment del 22,8 per cent respecte al 2023.

Aquest increment no és un exercici comptable; és una decisió política, és situar les persones al centre. Dos de cada tres euros es destinen a salut, educació i drets socials. I això crea les condicions perquè l'esport com a política pública pugui créixer amb solidesa i amb ambició. I aquí és on vull posar l'accent: per primera vegada a la història, Catalunya té una Conselleria d'Esports, com ja han dit altres grups. I això no és un detall organitzatiu; és un canvi de paradigma, és reconèixer que l'esport és salut, és educació, és igualtat, és cohesió, és economia i és projecció internacional, i que, per tant, mereix governança pròpia, planificació pròpia i pressupost propi.

I el pressupost ho demostra: el Departament d'Esports passa de 83 milions el 2023 a 144 el 2026, un increment del 73,1 per cent, el més alt de tots els departaments, tenint en compte els diners dels que

Fitxer 9

partíem. Cap altre àmbit el Govern creix tant proporcionalment i això és una aposta política clara i també una rectificació històrica. Durant massa anys l'esport havia

estat un apèndix. Avui és una política de país. Un primer gran pas per continuar avançant en polítiques d'esport.

I aquest pressupost es desplega en quatre grans eixos que defineixen un model modern, un model tècnic i un model transformador. L'esport de base i la pràctica esportiva universal, aquest és el cor del sistema esportiu català. L'esport de base és salut pública, la prevenció i l'educació en valors. És igualtat d'oportunitats. És reforçar els clubs, les entitats i el teixit associatiu i és reforçar la cohesió del país. I aquest pressupost incrementa programes, subvencions i suport estructural, malgrat que alguns grups no ho vegin, igual no s'ho han mirat línia per línia. Catalunya té un teixit esportiu extraordinari però també fràgil, i aquest pressupost el reforça amb més recursos, més estabilitat i més capacitat de planificació. No parlem només de subvencions puntuals. Parlem de consolidar un model.

Tenim un segon eix, instal·lacions esportives i equipaments. Catalunya arrossega dèficits importants en equipaments esportius, especialment en municipis petits i mitjans. I aquest pressupost permet avançar en renovació, eficiència energètica i accessibilitat i modernització. I això s'alinea amb una altra prioritat del Govern, que és facilitar l'accés dels municipis als fons europeus, especialment als municipis de menys de vint mil habitants. El Govern ha creat un equip especialitzat per ajudar els ajuntaments a presentar projectes a programes europeus. L'esport ha de ser també porta d'entrada a Europa. Això és política útil. Això és governar pensant en el territori.

Un tercer eix és l'esport femení i la igualtat. I aquest departament incorpora línies específiques per impulsar l'esport femení, reduir desigualtats i garantir visibilitat i oportunitats. I això connecta directament amb el meu nou Consell Assessor Feminista, que inclou l'esport com un dels seus àmbits prioritaris. Parlem d'equitat salarial, de condicions dignes, de visibilitat mediàtica, de suport a les competicions femenines i de garantir que les nenes i adolescents tinguin les mateixes oportunitats que els nens. Aquest pressupost fa un pas endavant en aquesta direcció.

I per últim, l'eix de l'alt rendiment i la projecció internacional. Catalunya és referent en centres d'alt rendiment, en esdeveniments i en recerca aplicada a l'esport, com s'ha dit. Aquest pressupost consolida aquesta posició i la projecta cap al futur. L'esport també és economia. Genera ocupació, atreu talent, impulsa innovació i

projecta Catalunya al món. I aquest pressupost ho entén i ho reforça. És un pressupost que s'inscriu en un marc global de reforç dels serveis públics. Aquest pressupost no és una illa. A veure, enteneu-me, sí que és del president Illa, (*l'orador riu*) però no és una illa, no és una illa individual. És un instrument que forma part d'un projecte global, un projecte global en què hi ha 13.840 milions en salut, 8.356 milions en educació, 4.248 milions en drets socials, 1.900 milions en habitatge, la xifra més alta més alta de la història, 4.146 milions en inversions i també amb un increment en interior, en educació, en salut pel que fa al personal, sobretot. Tot això crea un ecosistema que beneficia directament l'esport, més salut pública, més educació, més cohesió, més seguretat, més equipaments.

És un pressupost elaborat també amb una gran responsabilitat fiscal i amb molt de rigor. Aquest pressupost combina ambició i responsabilitat, amb un dèficit del 0,1 per cent del producte interior brut, amb una reducció del deute fins al 27,4 per cent i un estalvi corrent de pràcticament 2.500 milions que permet finançar inversions sense endeutar-nos. Això és governar amb ambició i amb rigor.

Per tot això, des del grup Socialistes i Units per Avançar defensem aquest pressupost amb convicció. És un pressupost que respon a les necessitats del país, que reforça l'estat del benestar, que impulsa l'activitat econòmica i que consolida l'esport com una política pública central. I no, no és cafè per a tothom. En poc temps s'han fet moltíssimes coses i així ens ho confirmen molts sectors esportius.

En aquesta comissió, companys i companyes, diputats i diputades, aprovem moltes propostes de resolució, però totes aquestes propostes, la majoria de les quals són necessàries pel territori, necessiten diners, necessiten pressupostos i aquesta és una molt bona oportunitat.

Reitero el meu agraïment, conseller, secretari general i a tot el seu equip, per l'esforç de síntesi, malgrat més d'una hora, i pel treball que heu realitzat en aquest poc temps que porteu al davant de la Conselleria. Us ben asseguro que aquest treball val la pena i a més a més s'està notant al territori. Catalunya no pot esperar més, necessita avançar i aquest pressupost és una eina per fer-ho. Desitgem i esperem tirar-ho endavant amb les ajudes necessàries.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Fem un temps mort de cinc minuts, tres minuts. Si us sembla. Hem demanat i suspenem, doncs, la sessió per tres minuts.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 10

El president

Bé; doncs bon dia de nou. Reprenem la sessió.

Conseller, té un torn de rèplica de trenta minuts. Endavant.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Gràcies, president. Gràcies a les aportacions de tots els grups. Intentaré ser breu, perquè crec que les coses que he dit al principi ja donen resposta a moltes de les coses que també s'han parlat després.

Primer, amb el marc general, que molts heu plantejat i que nosaltres tenim molt clar, que és que el país necessita pressupostos, que són uns bons pressupostos, uns pressupostos que, com nosaltres sempre hem parlat, estan molt pensats amb les persones, amb la seva millora de la qualitat de vida i de la seva vida. I, evidentment, vinculats a molts aspectes del seu dia a dia per fer-los millors. I que aquests pressupostos..., i aquest país necessita aquests pressupostos crec que per nosaltres és una evidència i que per a això treballarem. I, evidentment, de la mà dels grups que sempre ens han donat suport i amb la mà estesa. Crec que no em correspon a mi, però tot el Govern ja ha demostrat i ha traslladat aquesta sincera opinió i inquietud, no?

Si ens centrem més en l'esport, que m'hagués agradat també, segurament, si algú tenia alguna cosa més quirúrgica doncs que hagués estat *ahí* més centrat. Estic molt agraït a les preguntes, perquè hi han coses que realment són inquietuds que la gent

té i nosaltres hi tenim resposta; algunes les hem donat, altres, els hi donaré ara. Però està bé que la gent ho sàpiga.

El primer, i l'únic..., parlant una mica..., començant per Junts. A mi em sap una mica greu que parlem de que no tenen projecte, no? Vull dir, més projecte que crear una conselleria d'esports, com a Govern, ja és. I, després, jo crec que el propi conseller i la pròpia conselleria van marcar uns eixos al principi molt clars i els estem complint, no? Evidentment, això té una velocitat. Hi han coses que van més ràpid, hi han coses que van més lentes, hi ha coses que ens agradaria que es fessin amb més dotació pressupostària, altres que no, unes que necessiten més recursos econòmics, altres que no. Però el full de ruta era molt clar, no?: administratiu, infraestructures, Esport 360 –aquí, dins d'Esport 360, lo que és salut, vinculació a salut, feminisme, esport escolar, tot, no?, turisme esportiu. És a dir, que crec que quan molts de vostès parlen de «no tenen projecte, no tenen projecte», crec que, sincerament, el nostre projecte, poden estar-hi més o menys d'acord, però el projecte hi és, i és molt clar, i ha sigut molt clar des del principi, eh? I ho reitero: es pot discrepar d'un projecte. Segurament, si hi hagués un altre conseller, hagués pensat en uns altres eixos estratègics. Jo vaig pensar en aquests, evidentment, consensuats amb el meu equip i també amb l'equip de Govern, el que creia jo que feia falta perquè l'esport i l'activitat física a Catalunya tinguessin més repercussió en les persones i amb la que corresponia, com la creació d'un departament d'esports.

Moltes d'aquestes respostes van vinculades ja al que he dit en aquest programa, és a dir, moltes de les coses que vostès m'estan dient de «suport perquè realment...» Jo parlo de manera global, eh? Després intentaré, per grups, una mica, especificar. Es fa servir molt, i em sap greu –i ho dic des d'un punt de vista potser no tant com a responsable polític–, la demagògia de «ajudin l'esport de base, ajudin l'esport de base i oblidin-se de lo altre», però, a la vegada, «aportin grans esdeveniments», però, a la vegada, «més diners per a les...» És a dir, jo crec que hem d'estructurar una mica el que hem fet, el que volem fer i com realment això pot millorar la vida del que a tothom ens interessa, que és lo que deien: els esportistes. Llavors, ja està clar que a nivell de subvencions nosaltres volem fer una millora, no? Ja està clar que aquest és el camí, perquè l'esport base millora... Si millorem les subvencions dels clubs és perquè volem que l'esport de base millori. Això està clar, no? Si volem que

les subvencions de les federacions millorin és perquè ens ajudin a fer programes. perquè això millori. Si millorem les subvencions de l'esport escolar és perquè creiem que això té una repercussió directa en els nens que comencen a fer esport. Si creiem en la prescripció esportiva és perquè creiem també en que, a nivell d'escolar, també té una afectació molt important.

Per tant, bé, crec que, com us deia abans, es pot estar més o menys d'acord amb el projecte, amb el tipus de projecte, amb els eixos estratègics, però el fet de dir que no hi ha projecte i que aquesta conselleria... I això ho agraeixo molt al meu equip i a la gent que tenim, perquè som pocs, i per això també hi ha una part del pressupost que és per generar una estructura corresponent, doncs ens estem deixant la vida per intentar tirar endavant aquest projecte, i portem un any i mig. I jo faig el llistat i, per exemple, quan vostè em deia coses, veig les coses que tenim engegades, que moltes són respostes de coses que vostè m'ha plantejat, i penso: «En un any i mig, déu-n'hi-do el camí que hem recorregut.»

Entrant una mica al detall, a nivell de lo que em deien vostès de... Ho dic també perquè vull aclarir –perquè sabia que m'ho plantejaria, i també m'ho ha plantejat el PP, si no m'equivoco– el tema de lo que són..., no?, respecte al 2023, aquests 34 milions, respecte als 31 que marca aquest pressupost, recordem-ho, del 28 d'octubre, eh? El 23, consignat al pressupost, hi havia també dos partides que eren específiques per al 2023 de Next Generation, que anaven al voltant de 2 milions d'euros, que eren partides que, a més a més, es treien del CAR de Sant Cugat. És a dir que afeblien una mica altres parts de la conselleria, en aquest cas la Secretaria d'Esports, però que era necessari. Em sembla perfecte que en aquell moment es pensés que això era necessari. També aquí, clar, s'imputen 28 milions de federacions, quan és plurianual, una subvenció plurianual, i estaven consignats 17 milions d'aquests 28. I si anem partida per partida –no aniré per aquí per no fotre una altra *chapa* com la d'abans– amb lo que era consignat, traient els Next Generation, que eren quelcom exclusiu del 2023, i mirant la plurianualitat i consignant la part corresponent al 2023, i anem partida per partida –clubs, impacte, tal, tal, tal...–: 28.255.000 euros. El que nosaltres hem proposat i que els he explicat abans, amb les pujades de totes les subvencions –clubs, federacions, etcètera, etcètera–, nosaltres estem parlant de 35.697.000 euros, és a dir, estem apujant

pràcticament més de 7 milions d'euros. És a dir que no és veritat el que vostès em plantejaven abans.

Altres temes que vostè em deia, i que per mi són importants, eh?, i que per mi també són importants. Llei. Nosaltres hem engegat un camí. Diu: «No s'ha fet res respecte a la llei.» Estem en un camí molt avançat de la llei. Estem amb moltes ganes, parlant també amb els actors. Es van reunir amb UFEC, amb UCEC, amb UEC fa uns dies; ahir, amb Coplefc; ens reunirem amb la Federació de Municipis avui. Estem en un moment en què estem ja a punt de tenir un text. Sabem el camí, que hem parlat amb UFEC del camí que ha recorregut la ILP. I, evidentment –i ells ho saben i són els primers que ens ho diuen, i nosaltres els hi hem fet saber–, l'escenari ha canviat des de la ILP, no una mica: una barbaritat. És a dir, plantejar-se aquell text és una bogeria si realment pensem en els nostres esportistes. El text que ells han presentat també, que ja els hi hem dit, no?

La UEC és un text molt pensat amb el món federatiu, que també té altres derivacions, però és molt pensat amb el marc federatiu. I nosaltres creiem que avui en dia l'esport ja ha passat a un altre nivell. Amb la relació amb el medi natural, la perspectiva de gènere, com es tracta a nivell burocràtic, etcètera, etcètera, etcètera, requereix un marc, un marc flexible i acordat amb ells. També estem parlant de quin tipus de llei i com podrà ser la millor llei possible. Perquè recordem que fa més de vint anys que no hi ha llei. Per tant, que nosaltres, en un any i mig, estem en aquest punt i que aquest 26 serà clau i que esperem tenir aquesta nova llei consensuada per tothom..., doncs és que hem fet un camí previ d'aquest any molt i molt gran. Per tant, nosaltres hem fet la feina. Això de que no hem fet res respecte a la llei, doncs no és veritat.

Respecte a qüestions una mica més puntuals, que ja m'agrada que m'ho hagi plantejat, esports de mar, no?, i el tema dels ports. Amb la Federació de Vela hi hem parlat –i vostè m'ho ha plantejat. Per primera vegada, i consensuats amb ells també, ja hem plantejat a Territori el fet i la necessitat de que, a nivell de concessions, les necessitats que tingui algú que va a jugar una concessió, vull dir, a intentar tenir una concessió amb un port esportiu..., la part esportiva tingui un pes molt més gran, i això afavorirà que els nostres clubs siguin realment la gent que pugui estar allà i no un gestor, simplement, d'activitats «vinculades» –entre cometes– a l'aigua.

Consensuat amb la pròpia federació, i està molt contenta del hem pogut consensuar amb ells. I això ja l'hi hem traslladat directament a Territori i Territori està d'acord a mirar-ho. I abans de l'estiu, en principi, això ha de tirar endavant també, pensant molt en el benefici dels clubs esportius de Catalunya.

Tema català, que també em deia que no havíem fet re. Nosaltres, una de les coses que fem dintre de..., ja hi era, però una de les coses que fem dintre de la nostra col·laboració amb UFEC, que passa a 1.800.000... Com l'hi deia abans, també, ells tenen un encàrrec clar també amb el tema del català, i les federacions són al final les que formen també els tècnics. I els tècnics..., nosaltres és lo que volem, que els tècnics parlin als nens en català, perquè traslladin en català les indicacions tècniques, i que això sigui una eina útil perquè el català tingui aquesta part de visibilitat que vostès diuen que està perdent. Recordem també que nosaltres estem incidint molt en el tema de les retransmissions esportives; que el bàsquet..., l'única comunitat autònoma en què es veu bàsquet en obert..., és a TV3, és a Catalunya. I és perquè al Departament d'Esports hem tingut una incidència gran i, a més a més, perquè hi creiem des d'un punt de vista lingüístic. Aquest va ser el primer punt, no?, la part més important d'aquesta negociació.

Nosaltres hem pensat sempre, o ho hem vist sempre des del punt de vista, i estem molt contents, de que territorialment hem de tenir una incidència gran, no? Per això, a vegades, quan he sentit alguna cosa que em deien... Si el nostre primer objectiu és que a nivell de territori la gent que vulgui fer esport o activitat física la pugui fer a qualsevol lloc del territori i del país. El pla de xoc d'infraestructures està pensat molt amb això, és a dir, que qualsevol persona tingui una instal·lació a prop de casa seva en condicions dignes, que per a això està el pla de xoc. I això no passava. Quan vostès parlen de que és propaganda... Són 120 milions d'euros. No estan... I això, després, amb el PP... No són 28. Estan ja consignats els 120 milions d'euros. La part que toca aquest any pressupostàriament són 28, però ja estan els 120 milions d'euros acordats. I això passarà igualment.

Evidentment –evidentment–, hi ha molta part que vostès vinculen a la salut. I és quan jo... No sé si és que, amb el rotllo que els hi he fotut abans de la prescripció esportiva, no ha quedat clar que la vinculació amb Salut nostra és total, en el sentit de que no

hem fet avanços en aquest sentit. Crec que ha quedat molt clar tot el que hem fet, el que volem fer i en quin punt estem.

Respecte a Esquerra, lo que ha dit la diputada, nosaltres volem generar confiança. És el punt que jo trobo també, des de la part, en aquest cas, del Departament d'Esports..., confiança. Sempre hem tingut un diàleg fluid. Hi ha aquesta confiança, evidentment. I ja sé que, en altres àmbits, aquesta confiança que busquen encara igual no la tenen. Però el compromís d'aquest Govern és trobar vies. A vegades les coses no es poden fer en dos dies, però el compromís hi és, i amb ganes. Perquè moltes de les polítiques que nosaltres seguim impulsant ens venen també heretades de vostès a nivell... Hem parlat del pla de l'esport femení, i són coses que nosaltres hi creiem. Vull dir, no vam venir aquí i vam dir: «Ara estem nosaltres i tot lo d'abans...» No, no, no, sinó que quines coses estaven ben fetes. Hi han moltes coses que estaven ben fetes i que nosaltres volem seguir. I per a això fan falta els pressupostos, no? Evidentment, estem en un marc global, hi han moltes connotacions, però crec que aquesta part de diàleg, de bona voluntat i, evidentment, de mà estesa per arribar a acords hi és. I el que espero és que, amb aquest marc, estiguem a temps de poder aconseguir-ho i tenir uns pressupostos amb els que el país es pugui beneficiar. Per mi la paraula clau aquí és «confiança» –és «confiança». La paraula clau és «confiança». Com molts apartats de la vida, a vegades les coses

Fitxer 11

es poden fer d'un dia per l'altre, però si tu generes confiança en el que tu fas el dia a dia –i ho parlo ara des del Departament d'Esports–... Crec que nosaltres hem intentat generar confiança sobre les nostres polítiques sempre, tant a nivell global com a nivell particular, amb les converses i acords, evidentment, perquè tenim, a més a més, l'acord d'investidura, que després en parlaré. Generar aquesta confiança perquè després aquesta petita confiança pugui anar generant confiança a tots els àmbits fins a arribar a tot el total del pressupost i a altres conselleries.

A nosaltres, a nivell Partit Popular, una mica lo que deia abans, no? Vostès no coneixen... A mi em fa una mica de mal quan em diuen: «Vostès han parlat amb el sector? Vostès saben la realitat del dia a dia?» Dic: «Hosti, si una altra cosa..., si

una cosa hem fet» –perquè a vegades de diners no n'hem tingut– «és parlar amb el sector: federacions, clubs, ajuntaments, inquietuds personals, a vegades traslladades dels propis partits.» A nivell personal, d'implicar-me jo com a conseller amb una persona en concret, perquè crec que el podem ajudar. És a dir, hem parlat amb el sector de manera molt activa, i crec que, si algú pensa que no hem parlat amb el sector, el que està equivocat o el que no ha parlat amb el sector és el que ho pregunta.

Nosaltres... Per vostès és molt important el fet de que és poc l'increment que fem a nivell pressupostari. Nosaltres parlem d'un setanta-tres per cent, i també hem parlat molt al principi de la capacitat de gestió –de la capacitat de gestió. I sempre que parlem de la capacitat de gestió, és un exercici intern, propi, que per això dimensionem el departament, com també de la gent a la que donem diners públics perquè hi hagi una part de responsabilitat i de transparència total perquè aquests diners públics arribin on han d'arribar i donin servei, en aquest cas, a la gent que li ha de donar, que són els esportistes, els membres dels clubs, de les federacions, etcètera, etcètera.

Tornen a parlar del pla de xoc, que és insuficient. Però si venim de vint anys de no invertir, des de la Generalitat, un duro a nivell de suport als ajuntaments! Començar... Evidentment, això ha de tenir un seguiment, però començar i poder parlar després de molt de temps de 120 milions, cofinançament amb els ajuntaments, la part de compatibilitat amb el PUOSC, etcètera, etcètera... Estem parlant d'això que dèiem abans: quasi 300 milions d'euros. Insuficient? Segurament podríem intentar destinar-hi més, però és que venim de zero dels últims vint anys. Llavors, jo crec que, bé, una mica de responsabilitat a l'hora d'explicar una mica el que estem fent i el que necessita.

Nosaltres amb això..., també la nostra obsessió a nivell d'infraestructures era fer el pla, però a la vegada, si se'n recorden, el pla tenia tres parts: una part de diagnosi, una part de pla de xoc i una part d'actualització del PIEC. És a dir, és que és molt important entendre això també per saber després quan intentem fer alguna aportació extraordinària fora de lo que és el pla de xoc, quan intentem crear una instal·lació nova, perquè també estem parlant amb gent del territori per a instal·lacions noves i

la possibilitat de col·laborar, sempre –i això és una cosa que sempre hem dit, igual que en esdeveniments esportius– que ajuntament, diputació, és a dir, sempre que el territori hi estigui d'acord i estigui més que justificat, sobretot a nivell territorial el fet de poder fer inversions noves o algunes que no hagin estat recollides pel propi pla de xoc.

A nivell fiscal, dos coses que també amb Junts abans me n'he oblidat. Nosaltres estem treballant ja amb la llei de mecenatge –estem treballant amb la llei de mecenatge– i estem molt avançats, eh? No ho he volgut dir a l'exposició inicial. I també l'hi dic: si no hi hagués conselleria, a aquells que fiquen en dubte l'existència de la conselleria, a part de que el pla de xoc no hagués passat, a nivell fiscal no estaríem a la llei de mecenatge, quan ara hem pogut, fent les gestions que corresponien i a nivell de que el dimarts el conseller d'Esports, sigui qui sigui, ara està a la taula dels grans, com molts em diuen... Podem ficar damunt de la taula que no només fos Cultura, que està molt bé, sinó que Esports també entri dins de la llei de mecenatge. I pensant molt també en els esportistes, bàsicament, i com està enfocada perquè afavoreixi realment els esportistes del nostre país. És a dir, que a nivell fiscal també fem passos, eh?

I de cara al futur nosaltres ja hem plantejat alguna proposta, perquè ara comencem llei de mecenatge, però també a nivell fiscal, però pensant... Perquè avui he sentit una proposta de les eleccions de Castella - la Manxa..., no, perdó, Castella i Lleó, del bo esportiu –cent cinquanta euros. La proposta que nosaltres..., és començar la llei de mecenatge aquest any per afavorir també esportistes, però també a nivell fiscal ja té una proposta nostra Economia i volem treballar-la de cara al futur. Tant de bo que si tenim pressupostos i de cara al futur podem treballar... Però que sigui gradual, que sigui democràtica. Jo si guanyo 2 milions d'euros em puc pagar el gimnàs. No necessito un bo de cent cinquanta euros. I, si no tinc diners i, a més, jo vull vincular salut a prescripció esportiva, puc tenir posat que ha de ser gradual. Que tothom se'n vegi beneficiat? Evidentment, però amb una justícia segurament social i amb una prosperitat compartida, més que donar un bo independentment del nivell de renda que tinguis. Jo crec que no és just. Però estem treballant en això i té una proposta, Economia, de part nostra que espero que de cara a l'any que ve... Ja dic

que hem començat amb la llei de mecenatge, que ens ha costat i hem suat molt, però que estem a dins; que l'any que ve podem fer més coses.

Respecte a VOX, primer, clar, ja la declaració d'intencions del primer dia d'aquesta conselleria, de que «esto es un chiringuito y no tendría que existir», doncs, ja em deixa una mica en evidència després en alguna de les coses que vostè diu. Quan vostè parla de que l'únic que fem és crear estructura... És a dir, si crees un departament i no crees l'estructura adequada i de manera progressiva, perquè l'estructura... –i tant de bo tinguéssim més possibilitats d'augmentar estructura–, no es podran gestionar bé els diners, per molt que el pressupost augmentés el que vostè vulgui, però no es podrien gestionar bé els diners. I una de les nostres primeres i raons més importants de ser és gestionar bé els diners públics i com aquests diners arriben després a la gent que ha d'arribar i com també ella és capaç de gestionar-ho bé.

I nosaltres hem de ser capaços de fiscalitzar, ajudar, acompanyar amb les justificacions, etcètera, etcètera. Si no tens aquesta estructura, és que és realment impossible. És que és molt difícil poder... Amb una estructura de secretaria general no podríem... Per això absorbim el consell català. No és una qüestió..., és una qüestió, primer, d'optimització de recursos; segon, de transparència, i, tercer, d'eficiència, claríssimament. Per tant, no és que estiguem creant un «xiringuito» ni augmentant un «xiringuito», sinó que estem optimitzant i creant una estructura adequada a lo que un departament d'Esports –que som l'única comunitat autonòmica que en tenim–..., es creï.

Respecte a l'oficina de les seleccions catalanes, hi torno a insistir una altra vegada: tenim un acord d'investidura amb Esquerra Republicana. Hem estat treballant aquest any amb una comunicació molt fluida. Tenim un text pràcticament fet. Ara amb l'impàs de negociació del pressupostos, evidentment, també té una afectació pressupostària, perquè la forma en si pot variar depenent de si hi han pressupostos o no. Però el compromís és el compromís. Tenim aquest impàs mentre els pressupostos..., però l'acord està fet i tenim molt clar el que volem.

Respecte a instal·lacions, ho torno... Per no repetir-ho, vull dir... «Tornin a invertir en instal·lacions.» He insistit molt en el tema d'infraestructures. Un altre cop ho torno a

repetir: és que no s'havia fet mai un... Si nosaltres no fiquem damunt de la taula... Si no hi hagués conselleria –vostè que em parlava d'això–, no hi hagués hagut un pla de xoc com el que hi ha hagut. Amb una secretaria a sota d'un departament de Presidència, no hi hagués hagut un pla de xoc com aquest; hagués sigut de 20 milions o de 28 o de 30. Però no hi hagués hagut aquesta quantitat de diners destinats a millora d'instal·lacions públiques.

Per la resta, respecte al que m'han dit tant Comuns com Aliança, jo crec que amb Comuns tenim tota la sintonia del món en el que es diu, i també amb el tema de les nostres eines per generar aquesta capacitat de tenir igualtat a l'esport, de que les dones per nosaltres són un punt important. Jo abans parlava de l'acord en lo que venia del pla de l'esport femení, de que les dones puguin arribar, a nivell de gestió, també a càrrecs, no només amb la igualtat a la pista, sinó també als despatxos.

I per això tenim aquesta idea de... Bé, ja estem treballant amb el canvi de decret perquè a les estructures professionals de les federacions hi hagi una retribució per als presidents i les juntes, perquè així estem convençuts de que treballarem cap a una paritat més clara.

La prescripció esportiva, que vostè em parlava de la millora de la vida de les persones, és la política segurament més clara d'intentar millorar la vida de les persones. És l'eix més clar de millora de la vida de les persones. Per què? Perquè abasta transversalment. Vull dir, la persona gran... Està molt enfocat... Ara molta gent pensa que només és un tema de la gent gran, de la soledat no desitjada, i que tu puguis anar amb un grup a fer una activitat de pilates, de zumba i que això també fa que tu tinguis una activitat social que et millora la vida, etcètera, etcètera. Però també està molt pensada perquè els infants, adolescents, que són èpoques molt complicades –ja veiem lo que passa amb les xarxes socials, addicció a mòbils, etcètera, etcètera–, trobin vies d'integració, de participació social, de sortir d'aquesta bombolla a vegades irreal que els generen les xarxes socials i que l'activitat física sigui el vehicle perquè puguin vehicular les seves inquietuds socials i personals.

Respecte a Aliança, una mica el que em deia també: «Destinin més recursos a Catalunya.» Estem parlant, a nivell de l'esport, com si fos una cosa innecessària. Jo les dades que tinc són... Per comparativa, eh? A dins de l'Estat espanyol: per

exemple, Andalusia, 52 milions d'euros destinen a esport. És una direcció general, no és una conselleria, ho tenim clar, està clar, però 52 milions d'euros. Madrid no arriba a 40 milions d'euros.

Països com Escòcia..., que a vegades mirem molt el Regne Unit i altres europeus d'una mida similar. Escòcia arriba a 82 milions d'euros. Gal·les, a 40 milions d'euros. És a dir, estem molt per damunt –molt per damunt– de la quantitat de diners que hi destinen a altres comunitats, i inclús altres països d'unes dimensions similars al nostre.

La nostra sort –la nostra sort– és que tenim tanta gent que fa esport i activitat física i tan bona que a vegades no hi podem arribar ni amb aquesta quantitat de diners. I els altres a vegades poden focalitzar perquè tenen tres esportistes i poden focalitzar en un esport en concret o fan un pla de dir: «Bé, doncs anem amb aquest esport perquè veig que tinc una possibilitat de medalla», com han fet Països Baixos amb l'hoquei herba, per exemple. Nosaltres tenim aquesta sort. Això significa més recursos, però altres, per exemple –com us deia abans–, comunitats, que també fan moltes coses amb esport estan destinant menys de la meitat del que nosaltres plantegem en aquest pressupost.

I, evidentment, amb el nostre amic PSC, nosaltres hi estem totalment d'acord. Crec que coincidim també amb que la relació... Ara que algú ha parlat de l'Oriol Cardona al principi de la intervenció. Hem de donar una volta i hem de seguir apostant per la relació amb el medi natural. És un paradigma de futur i és una cosa que també m'ha fet pensar en coses que altres han dit: «Millorin les instal·lacions. Fan falta instal·lacions.» Això ho he sentit a més d'un grup. Fan falta instal·lacions, però pensem en que hi han instal·lacions que ara han aparegut en el món esportiu que no existien i que no tenen re a veure amb construir un espai. Estem parlant de la muntanya, estem parlant de la neu i llocs on realment ens hem de conscienciar de que la gent pot fer esport a espais urbans també i que no necessita un espai, un pavelló, una piscina com a tal. Per tant, això també ens correspon a nosaltres.

I també, com els deia, el camí recorregut amb la nova llei també està pensat en que aquests espais no existien abans, no existien amb les propostes anteriors i que ara existeixen i cada vegada més són més actius. Cada vegada són més actius perquè

no tothom vol practicar esport d'una manera federada, sinó que vol practicar esport i activitat física per al seu benestar, però no dins d'un marc federatiu ni d'un marc competitiu, sinó simplement d'un marc d'esbarjo i de necessitat d'espai.

Ja està. Poca cosa més. Crec que la referència, sobretot, a l'aclariment respecte del pressupost del 23 i tota la part expositiva inicial ha deixat bastant clar el que aquest departament vol i el que necessita, que bàsicament són pressupostos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara obrim un torn de cinc minuts per a cadascun dels grups. Comencem amb Junts, la seva portaveu, la senyora Montse Ortiz.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Ah, només volíem fer un incís, i és que en cap moment no hem dit que no tingués projecte. Potser no compartim el projecte, en definitiva, però sí que el que veiem –i és una constant que ens han demostrat en aquest últim any i mig– és que no materialitzen res de tot aquest projecte que tenen i que ens han explicat.

I ho veiem amb la llei de l'esport, que poden haver fet molts passos, però no ha arribat aquí al Parlament. Ho veiem, per exemple, amb el tema del català. I avui les dades ho confirmen: només el vint-i-cinc per cent dels joves parlen català, i no hi ha cap pla estratègic des del departament per mirar de revertir aquesta situació. I també ho veiem, per exemple, en la llei de mecenatge. I una llei de mecenatge... I aprofito per recordar que Junts per Catalunya va registrar fa un any i mig una llei de mecenatge on incloïa també l'àmbit esportiu i està a la Junta de Portaveus aturada pel tripartit. Per tant, és una llei que nosaltres ja havíem avançat, que està aturada justament en aquest Parlament.

No obstant, i quant a l'explicació que vostè m'ha donat sobre les diferències de les subvencions, seguim discrepant. En tot cas, seguirem batallant, i a veure, al final, quins són els números i, en tot cas, els podrem seguir discutint.

I vull tenir temps per intentar entrar en altres temes com pot ser la fiscalitat, a la qual

Fitxer 12

també ha fet referència, no?, i és que, amb aquests pressupostos, no només és que han abaixat la pressió fiscal, és que ha pujat. Cada cop la classe mitjana està sotmesa a una major pressió fiscal, sense tenir en compte l'impacte que ha tingut l'augment de la inflació en els darrers anys.

I davant d'aquest context d'escanyar més que mai les classes treballadores, no hi han bonificacions fiscals i tampoc no hi han incentius. Vostès han dit que estan treballant amb el Departament d'Economia, però tornem al mateix: no materialitzen mai cap de les promeses que ens fan. I, per tant, nosaltres, no?, confirmem que són el govern de tothom el que haurien de fer és facilitar l'esport a tothom. I aquests pressupostos, de moment, el que van és en direcció contrària.

En una altra banda, el departament tampoc ha tingut en consideració desplegar-se arreu del territori català i ser present a tot el país. Ara tenen serveis desplegats a Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre, però el país té vuit vegueries i avui el departament no té presència a l'Alt Pirineu i l'Aran, la Catalunya Central o la vegueria del Penedès. Per tant, ens agradaria saber quan tenen previst desplegar el departament arreu del nostre país.

I, finalment, també volíem parlar de la projecció internacional. El 24 de novembre del 2024, aquí mateix, vostè va anunciar cent mil euros per crear l'Oficina de les Seleccions Catalanes. Abans s'hi ha referit. Però tornem al mateix: un any i mig després, no hi ha oficina, no hi ha cap avenç en el reconeixement institucional de les seleccions catalanes i el pressupost que avui ens hem presentat tampoc no aporta cap informació sobre aquest compromís. I li tornem a repetir: complir a mitges no és complir. Per tant, nosaltres el que defensem sempre és que Catalunya ha de poder competir oficialment en qualsevol competició internacional com qualsevol altra nació. Perquè sempre seguirem treballant per fer visible la reivindicació que volem que sigui una realitat, una nació i una selecció.

En definitiva, conseller, Junts per Catalunya hem registrat una esmena a la totalitat als pressupostos, que és una esmena al Govern del president Illa. És una esmena a la totalitat, a la dependència, a la incompetència i a la inestabilitat del Govern. I ho

hem vist amb la presentació d'aquests pressupostos, que arriben tard i malament. Tard perquè fa un any i mig que els esperem. No els han tingut ni el 2024 i el 2025. I malament perquè no tenen el suport dels seus socis d'investidura. Per això, encara costa més d'entendre que hem hagut d'esperar tant de temps si tampoc tenen aquest suport.

Però, sobretot, no són uns bons pressupostos per a l'esport. Els pressupostos no només són diners, sinó que marquen el rumb polític del departament. I el que avui ens presenta no respon al compromís que vostè mateix va assumir fa un any i mig amb el sector esportiu i tampoc resol els reptes que té avui l'esport català. Tot al contrari. Aquests pressupostos signifiquen menys recursos per a les entitats que sostenen el model esportiu català; un pla d'equipaments insuficient que no resol el dèficit estructural d'instal·lacions esportives; cap desplegament real, de moment, de la recepta esportiva; cap bonificació fiscal que faciliti l'accés a l'esport, mentre la pressió fiscal sobre les famílies i la classe mitjana del país continua augmentant; cap impuls real al reconeixement oficial de les seleccions catalanes; cap estratègia clara per impulsar l'esport femení i cap política per reforçar el català en l'àmbit esportiu, tot i la situació d'emergència lingüística que viu el país.

I això ens porta a una reflexió final. El sector esportiu català necessitava suport institucional, i en això hi estem d'acord, però també necessitava recursos, lideratge i capacitat d'execució. I avui la sensació que queda és que l'única aposta d'aquest Govern per l'esport ha estat crear una conselleria, però sense dotar-la d'ambició ni de recursos que el sector necessita. Conseller, el sector esportiu no necessita propaganda, no viu ni de medalles ni de fotos institucionals. Necessita projecte i recursos, però sobretot necessita un Govern que lideri, gestioni i executi.

Sense tot això, la creació del Departament d'Esports es queda en un simple titular. I vostè, com a màxim representant, pot acabar passant a la història no com a primer conseller d'Esports de Catalunya, sinó com el conseller de les bones paraules, la propaganda i les entregues de premis. I el sector esportiu creiem, sincerament, que mereix molt més que tot això.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. Moltes gràcies, de nou, per les explicacions en la seva rèplica. De fet, poc més a afegir a la meva intervenció inicial.

Estic d'acord, conseller, que una de les paraules, conceptes clau és la confiança, i més en el marc dels acords. I, justament, per generar aquesta confiança, el millor que es pot fer és complir amb tot allò que s'ha acordat prèviament. Nosaltres, quan diem que..., o quan insistim en aquest concepte de compliment, no?, i que facin complir allò pactat des de la seva part de responsabilitat, també, que els hi pertoca, ho fem, justament, per generar aquesta confiança, però sobretot perquè és bo per Catalunya. I ho reitero, no és que ara arribem a la negociació dels pressupostos i ens traguem noves condicions o propostes de la màniga. Ara, això, és que estem fent èmfasi a complir acords que van fer possible, ara fa un any i mig i una mica més, la investidura del president Illa i, per tant, la conformació d'aquest Govern i tot el que ha vingut a posteriori.

Com ja saben, estem compromesos amb la societat catalana i volem que els recursos arribin on han d'arribar. I per això tenim aquesta mà estesa. No tanquem la porta a negociar, ho reiterem, però cal que prèviament es compleixi. I llavors som-hi!

També li diré, i ho hem anat reiterant i, per tant, no és nou, que nosaltres farem tot allò que estigui a les nostres mans perquè els recursos dels que pot arribar disposar la Generalitat arribin a la ciutadania, per la via que faci falta. Ja ho vam fer l'any passat negociant ampliacions de crèdit, suplement de crèdit, amb millores també en l'àmbit de l'esport, que van ser notables. Algunes estan en marxa, en compliment. Algunes les hem de seguir vetllant. Però, en tot cas, allà hi vam ser, doncs, fent possible que tots els recursos dels que podia disposar la Generalitat arribessin als municipis, arribessin a la ciutadania, arribessin als clubs, arribessin a les federacions.

En tot cas, ara saben que hem presentat una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, però creiem que hi ha marge, que tenim marge. I per això no llencem la tovallola. Si vostès compleixen amb Catalunya, trobaran la mà estesa d'Esquerra Republicana per negociar i per acordar. Si vostès volen uns pressupostos, com sé que els volen, perquè així també ho ha reiterat, cal que compleixin amb el que vam signar, començant i acabant, en aquest cas, per l'IRPF. Perquè, si la política és arribar a acords, i així és, la bona política és complir-los. I fer que les coses passin.

Li reiterem aquesta mà estesa i li reiterem aquesta necessitat de compliment.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn del diputat Navarro, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Seré breu, crec. El pressupost que ens plantegen és de 144 milions d'euros. Però vostès compten com a seus els fons addicionals. Segons les seves dades, la despesa que fa directament la Generalitat per aquest 2026 és de 128 milions d'euros. Són més diners que el 2023? Sí, evidentment. I nosaltres ho celebrem, com no podria ser d'una altra manera. Però en paral·lel a l'increment general pressupostari que hi ha respecte a 2023, i això suposa un 0,2 per cent del total. Són les dades que vostès ens ofereixen i és la presentació que vostè ens ha facilitat. La despesa global en matèria esportiva, en política esportiva, percentualment és exactament la mateixa per aquest 2026 que per l'any 2023.

Nosaltres vam ser l'únic grup que va proposar en campanya la creació d'aquesta conselleria i, evidentment, no baixarem del «barco», però no per això deixarem de ser exigents. I per això a nosaltres ens dol veure com es malgasten centenars de milions d'euros mentre no invertim els diners en allò que realment sí que és important. Perquè per nosaltres l'esport és important. Perquè cada euro que es destina a esport són molts diners que ens estalviem en un futur en salut física i en salut mental. I el que crec que la gent no entén, i de fet jo tampoc ho entenc, és que no puguem tenir diners. I no ho llegiré tot, eh? És una lectura molt ràpida: 800.000

euros per la reforma i ampliació del pavelló d'esports d'Altafulla, 990.000 per la construcció d'una piscina municipal a l'exterior a Llinars del Vallès, 360.000 euros per la reforma dels vestuaris de la zona esportiva de Castellbell i el Vilar, i així *tropecientas mil*, eh?

Doncs, mentre no hi ha diners per fer tot això, nosaltres resulta que enviem i malgastem 1 milió d'euros a les resistències feministes a Senegal, Gàmbia i Mauritània; 1 milió d'euros a la resistència feminista a Cisjordània; 852.000 euros a la junta de dones lesbianes, bisexuals i transsexuals a Colòmbia, i així fins a 37 milions d'euros. I vostè, conseller, m'ha vingut aquí a mi a demanar responsabilitat. Doncs, home, a mi el que em sembla totalment irresponsable és destinar aquesta milionada d'euros a projectes que són totalment estrambòtics i estraforaris fora de Catalunya, perquè aquí, precisament, no ens sobren els diners. Si ens en sobressin, doncs, mira, ja ajudarem on sigui, però aquí no ens en sobren, de diners, com per dedicar-los, a més, a aquests projectes estrambòtics i estraforaris.

I, per últim, vostè s'ha referit al xec de cent cinquanta euros per a la despesa esportiva que s'està proposant a la campanya electoral a Castella i Lleó. Doncs, ostres, tant de bo vostès ho presentessin aquí a Catalunya. Si vostè ho presenta aquí a Catalunya, compta amb el suport del Partit Popular. Si vostè presenta el xec de cent cinquanta euros per a la despesa esportiva aquí a Catalunya, compti amb el nostre suport.

Però també li dic: vostè s'ha referit a xecs indiscriminats sense tenir en compte la renda i sense tenir en compte res. Ostres, per aquest tipus de xecs, els que vostès ofereixen. És que vostès acaben d'acordar amb els Comuns vint-i-cinc euros anuals per a persones menstruants, que jo no sé el que és, entenc que seran les dones. Vint-i-cinc euros anuals per a les persones menstruants, vint-i-cinc euros pel *cheque condones*, i per no parlar dels quatre-cents euros del bo cultural que vostès han donat perquè els joves es gastin els diners en la PlayStation i a la discoteca. Però és que aquesta és la realitat, conseller. No em miri així, perquè aquesta és la realitat.

Per tant, ja li he dit abans: es tracta de reordenar i planificar quines són les preferències. Per nosaltres, l'esport és una d'aquestes preferències i constatem avui que el Govern no està en això.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ferran. És el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Crec que el diputat del Partit Popular ha il·lustrat molt bé com està gastant els diners la Generalitat de Catalunya amb aquest tipus de projecte, eh? Les instal·lacions que s'haurien de construir en molts municipis i no s'estan fent, però sí que se'n van altres diners en projectes, com ha explicat. No són 37, ara han pujat fins a 88 els milions d'euros que se'n van en projectes de cooperació internacional. Més o menys lo mateix i el mateix tipus de projecte que financen Ayuso i Moreno Bonilla a Andalusia, dos governs del Partit Popular.

Dit això, escoltant la seva resposta, senyor conseller, hi ha una idea que ha repetit diverses vegades, i és que tot aquest augment d'estructura, d'estructura política, servirà per millorar la gestió i per impulsar les polítiques esportives. És una cosa que li hem sentit dir des que va començar ocupant el càrrec de conseller. I li vam donar un temps. Vam dir: «Aviam, aviam com funciona. És veritat, si hi ha una conselleria, doncs, potser ara sí que s'hi destinaran més recursos, més esforços.» Però li he posat dades. L'any 2025 vostès ja eren a la conselleria. Ja existia aquesta conselleria i el departament només ha executat un cinquanta-vull per cent del pressupost del programa d'activitat física i l'esport. És a dir, vostès ja estaven en el càrrec, ja tenien els recursos, però no hi ha hagut una execució. Jo crec que l'execució dels sous d'alts càrrecs aquest s'ha fet al cent per cent. Amb això vull dir que un gran augment del pressupost no repercuteix, després, com hem vist històricament, en una millora de les condicions dels clubs.

Insistim en la mateixa idea. Creiem que Catalunya està travessant una situació delicada. Els recursos públics han de ser molt..., anar al detall amb què s'estan gastant, i hi han partides que es podrien retallar. I, sobretot, les partides importants i que hem vist que augmentaven en la seva conselleria s'han d'executar després. I aquesta és la clau. I fins ara, doncs, això no ha passat i, per tant, la nostra confiança és molt baixa.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat Tarradas. En absència del vicepresident, renuncio al torn del Grup de Comuns. És el torn, doncs, del Grup Mixt, la diputada Soberana.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, president. Seré molt breu, conseller, Aliança Catalana no parlem de la quantitat que hi destinen, sinó de com canviaria si els impostos que es paguen es gestionessin íntegrament des de Catalunya. No ens manca riquesa, el que ens manca és poder per poder-nos-la quedar. I mentre Catalunya no sigui independent, Catalunya no serà.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara té un torn..., no està establert el temps, però entenem que podrien ser uns quinze. (*Veus de fons.*) Ai! Vostè disculpi. Si no fa acudits com el d'abans... (*Rialles.*) Disculpi. Grup Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president, sense acudits. Són els primers pressupostos, després de molts anys, que reconeixen amb recursos aquells que cada dia aixequen la persiana del sistema esportiu del país cada dia, que són els ajuntaments. Perquè són els municipis qui obren les instal·lacions cada matí, qui en fan el manteniment i assumeixen el cost creixent dels subministraments i que garanteixen que milers de nens i nenes, joves i adults puguin practicar esport cada dia. Per això aquests pressupostos són tan importants, perquè donen suport a aquests ajuntaments, perquè donen suport a federacions, clubs i a consells esportius sobretot.

M'ha sobtat la recriminació per part d'algun grup de no fer res. Bé, de fet, Junts, què ha dit exactament de no materialitzar el projecte del Govern. I ens ha fet una descripció abans i ara d'una situació molt millorable de tot el que tenim, de tot el que tenim, que, al final, és herència d'anys de deixadesa, de tot el que no han fet vostès,

una deixadesa que es va començar a revertir amb el Govern Aragonès i que ara aquesta conselleria ha continuat i s'ha posat a treballar a fons.

I, ho reitero, en molt poc temps s'estan veient

Fitxer 13

coses en molt poc temps es toquen aquestes millores. És fàcil parlar i demanar i demanar justament tot el que no s'ha fet durant molts i molts anys.

I després, ja com a últim apunt, deia també el portaveu d'Esports de VOX, «l'esport s'ha de basar en l'esport, en la salut, les entitats, l'esport base i les instal·lacions», i ha fet més coses que no m'ha donat temps a apuntar perquè eren moltes, però, bé, carai, si és que al final tot això és el que reflecteix el pressupost. I és justament tot el que ha comentat i ha explicat el conseller. Per tant, no sé on està el problema.

Em quedaré al final amb una paraula que ha posat sobre la taula el conseller, que és la paraula «confiança», que ha reprès després la diputada i portaveu d'Esports d'Esquerra Republicana. I jo n'afegeixo una altra, a la «confiança»; afegeixo «esperança». Esperança de que entre tots i totes siguem responsables per tirar endavant aquests pressupostos.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara sí, conseller, té l'últim torn.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Gràcies, president. Intentaré ser breu, de veritat, per no insistir en lo mateix. Respecte al que em deia al principi Junts, ha començat dient que sí, que veu que tenim projecte, però que no seria el seu projecte, però al final de la intervenció em diu que vostè necessita un projecte. Crec que el projecte hi és, i ho he dit al principi: vostès poden estar d'acord o no d'acord amb que les polítiques que nosaltres volem desenvolupar siguin adients per al seu pensament, però el projecte hi és.

Quan diuen «no han fet res, no executen, són el Govern o la conselleria de bones paraules i no fer res»; un any i mig de Govern, jo estic molt content del ritme que

portem. A vegades pateixo, inclús, per la meva gent, del nivell d'estrès que portem, però hem vingut aquí per això, evidentment.

Pla de registre: d'aquí un parell de dies donarem les dades del pla de registre que vam fer només entrar, que era el primer eix administratiu. Els terminis, que estaven tots fora de termini, ara només en queda un que no estigui a termini, que estava a més de dos anys i mig i ara està a un any i poc, i tots els altres estan a termini, quan algun n'hi havia de més de dos anys i ara estan a tres mesos. Si això és no fer res! Pla de xoc d'infraestructures en un any i mig. Si això és no fer res!

Quan venim de vint anys..., vostès han governat, i no vull insistir tampoc amb el que han fet abans, perquè jo vull parlar de lo que nosaltres proposem. Però si venim de vint anys en què no hi ha hagut ni un euro d'inversió amb un pla d'aquest tipus, quan vostès han governat molt aquest país, no em digui que no hem fet res, perquè amb un any i mig desenvolupar aquest pla de xoc, que a més té aquesta part de diagnosi, que ja és important, i aquesta part de desenvolupament del PIEC, amb un any i mig, i amb les mans que tenim. Doncs molt orgullós –molt orgullós– de la feina feta en un any i mig, de veritat.

Evidentment, sempre parlem a nivell d'impostos, si volem fer coses, necessitem recaptar impostos, això està clar –això està clar. I moltes de les coses que vostès demanen, i també el Partit Popular abans o VOX, requereixen esforços a nivell impositiu. I si no, no es podrien desenvolupar algunes de les polítiques que fem. Això és de calaix.

I nosaltres hi treballem, per intentar millorar coses, evidentment. Li he parlat de la llei de mecenatge. Estem parlant de la nova llei, i és un camí recorregut durant un any i mig. No es pensi que no hem fet res, en aquest any i mig d'això. No. és que... M'insistia en el tema que «vostès bones paraules i no fan res» –«vostès bones paraules no fan res». (*veus de fons*) Bé, estem parlant ja amb un text articulat, parlant amb el sector, amb la gent, per millorar coses, amb moltes reunions fetes, amb la Taula de l'Esport, que és una de les coses que no he esmentat abans que també hem fet aquest any, cosa que també feia molts anys que no passava.

És a dir, podrem estar d'acord o no amb les polítiques, però dir que no hem fet res en un any i mig crec que no és just per a la nova conselleria –crec que no és just. I

si no hi hagués conselleria, ja li dic jo que moltes d'aquestes coses que hem pogut portar a terme, i que estan fetes, no són paraules ni és propaganda –i que estan fetes–, no s'haguessin pogut portar a terme.

Respecte a Esquerra, confiança –confiança. És veritat que nosaltres creiem fermament que necessitem pressupostos. És veritat que l'any passat van haver-hi els modificatius de crèdit, però és molt més difícil treballar a nivell d'execució amb els modificatius de crèdit. I creiem realment que el país necessita aquests pressupostos. Sobretot perquè tenim la mateixa visió, igual que amb els Comuns, de posar les persones al centre, i que per això aquesta confiança ha de ser mútua, ho tenim clar.

I per part nostra, i parlo també en nom del Govern, des del meu petit departament la tenim tota que aquesta confiança sigui mútua, i que si hi ha bona voluntat es pot arribar a acords. I és una manera de treballar que segurament els que compartim aquest projecte de manera conjunta tenim clar que la confiança i el treball conjunt és la base per crear bones polítiques socials. Així que, igual que vostè m'ha dit «confiança i mà estesa», li dic exactament el mateix.

Respecte al que parlàvem també amb el PP, vostè sap que els documents són vius. Segurament els números que vostès han parlat..., i ja li he explicat una mica com ha anat amb el tema de que després va passar a 144, després d'una negociació interna. Igual que hi ha esmenes que es poden fer..., altres grups, nosaltres internament hem treballat tot el Govern a nivell pressupostari per intentar, cadascú des del seu departament, intentar incidir el màxim possible, i això fa que l'escenari canviï una mica.

Però al final és el que li deia: la situació és molt millor –molt millor– del que preteníem quan vostè em parla del 2023. Dubto molt que si parla amb qualsevol persona del teixit esportiu català i li pregunta si està millor ara o el 2023 o les polítiques que s'estan portant ara que no s'havien portat el 2023 pensa que són positives, amb moltes altres coses per millorar, segur. Segurament pensarà que està molt millor, no només a nivell de números, que és una realitat, sinó també a nivell d'orientació de lo que és l'esport i l'activitat física a Catalunya, està molt millor que el 2023.

Nosaltres creiem..., i en aquest departament, i ho dic obertament, hem fet un plantejament amb el tema que parlàvem de la fiscalitat, però progressiva – progressiva, progressiva. És el nostre tarannà; crec que podria ser una bona política de cara al futur. I treballarem amb això, però de manera progressiva –de manera progressiva.

Respecte a VOX, estem amb aquella..., tota l'estona; som un «xiringuito», però a la vegada vostès necessiten fer coses que aterrin a la realitat de l'esport, etcètera, etcètera. Jo hi insisteixo –hi insisteixo–, i és el mateix missatge: preguntin als clubs esportius, federacions, gent, que si realment –si realment– creuen que el nostre enfocament..., ja no parlo de la realitat quant a coses que hem executat cent per cent ja o no, si el nostre enfocament és el correcte o no. Perquè si no estarem benvinguts perquè vostès ens diguin que «la gent de manera unànime m'està dient que vostè que no pugi les subvencions» o que «facin instal·lacions completament noves». Llavors jo em plantejaré si realment m'estic equivocant o no.

I nosaltres, a nivell..., parlen vostès també, el PP, d'execució. A mi, a l'apartat del capítol 4, que és la part que arriba directament a tot el sector o de manera més directa al sector, el nostre nivell d'execució, almenys a mi em consta, que és un noranta-u per cent de mitjana. Les dades que tinc són aquestes.

Que és molt més fàcil..., i també els hi dic: si tenim pressupostos és més fàcil també executar. Vull dir, que vostès mateixos. Si tenim pressupostos és més fàcil..., no haver d'anar amb suplementos de crèdit o amb pressupostos prorrogats. I així és més fàcil poder executar.

I ja per acabar, simplement, fent una mica de lo que ha dit o com ha acabat el diputat del PSC, el país necessita pressupostos, estem convençudíssims de que és així. És que nosaltres no podem deixar perdre 9.500 milions d'euros de millora que hi ha. Evidentment, no parlem només del sector esportiu; parlem, com s'ha parlat abans també d'educació, salut, seguretat, mobilitat... Molts aspectes que el país estem en un moment que no es pot permetre el luxe de perdre i que estem convençuts, com hem dit abans, de que treballant ho aconseguirem i que això beneficiarà el teixit esportiu català. I estem convençuts també de que aquesta idea que tenim nosaltres de fer millor la vida de les persones que fan esport, tenen activitat física o practiquen

esport de manera competitiva, per nosaltres és primordial, millorarà amb uns pressupostos com toca.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller, secretari i resta de l'equip del departament.

S'aixeca la sessió i demano, si us plau, als i les portaveus, si podeu, un minut per acabar de constituir l'ordre del dia de la següent.

La sessió s'aixeca a...